

Kıbrıs'ta

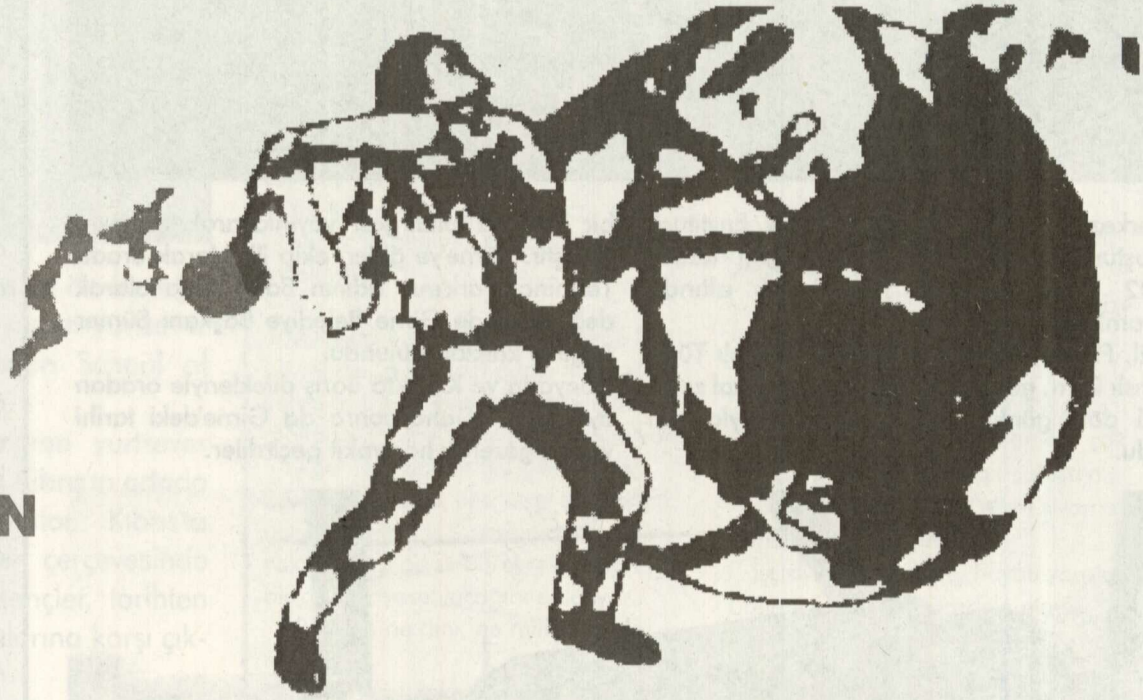
Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

KASIM 2002, Yıl 6 Sayı: 84 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ KURULDU

- BARIŞ İÇİN
- BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN
- EMEĞİN KURTULUŞU İÇİN
- SOSYALİZM İÇİN
- DÜNYA HALKLARININ BİRLİĞİ VE KURTULUŞU İÇİN.

YAŞASIN KSP...

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ...

BAŞYAZI

“ANNAN PLANI”NIN ÖZÜ

2002 yılı başında, Anglo-Amerikan emperyalistlerinin Denктаş ve Kleridis'i zorla görüşme masasına oturttukları hatırladadır.

Anglo-Amerikan emperyalistleri, zorla masaya oturttukları Denктаş ve Kleridis'in önüne de ne görüşeceklerini koydukları bilinen bir gerçektir.

Bu görüşmelerde Kıbrıs sorununun esas tarafı olan Kıbrıs halkı (Rumuyla ve Türküyle) yoktur, temsil edilmemiştir. Temsiliyeti bir yana, adam yerine konup görüşmeler süresince halka en küçük bir bilgi dahi verilmemiştir.

Sonuçta, geçtiğimiz hafta, BM Genel Sekreteri Kofi Annan dünya kamu oyuna bir “Çözüm Planı” açıkladı. Denктаş ve Kleridis, 11 ay boyunca karşılıklı evcilik oynamadılarsa, önlerine konan bu planı görüşmüşler ve kamuoyuna “Annan Planı” olarak yansıyan bu şekilde gelmesini sağlamışlardır. Yani bu plan Annan'a gökten zembille inmedi.

Şimdi yapılmakta olan nedir?

“Annan Planı”, tamamen süreç dışında

tutulan Kıbrıs halkının önüne konmuş, bu planı yutacak ve hazmedeceksiniz denmektedir. Kıbrıslı Rum ve Türk toplumlarının her kesimi, her sınıfı, her bireyi bu planı tartışmaya başladı. Herkes kendine göre bir tarafından çekiştirip durmaktadır.

Ancak planın özü gözlerden kaçırılmaktadır. Plan esas olarak, var olan de facto bölünmüşlüğü, coğrafik ve etnik bölünmüşlüğü, meşrulaştırmaktadır. Yani, Kıbrıs halkının “Ortak Vatan”, “Birleşik Kıbrıs” özlemini bir daha dirilmemek üzere gömmeyi amaçlamaktadır.

Ve yine plan, esas olarak, Ada üzerindeki gerçek iktidar erkini doğrudan emperyalist güçlere vermektedir. Yani Kıbrıs halkının “Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz” özlemini de yok etmeyi amaçlamaktadır.

Bu noktalar bir kenara bırakılıp, şu kadar toprak, bu kadar mülkiyet, şöyle egemenlik diyerek paylaşım tartışmasına ve kavgasına girilirse (ki şu anda en solcusundan en sağcısına kadar yaptıkları budur), tam da Ada'yı 50 yıl önceden bölmeyi kafalarına

koyan Anglo-Amerikan emperyalistlerinin oyunu oynanmış olur ve olmaktadır.

Ada üzerindeki siyaset ve hukuk sınıfsal ve ideolojik temeller üzerine değil, halen var olan etnik temeller üzerinde, etnik farklılıklar gözönüne alınarak, yeniden inşa edilmektedir. Etnik temeller elbette ki esas olarak burjuva siyasetini ve hukukunu öngörmektedir. Ama öne çıkarılan ve altı çizilen etnik özellikler ve farklılıklar, Kıbrıs toplumu içerisinde her zaman için, burjuvazinin ve emperyalistlerin lehine, işçi sınıfının burjuvaziyle sınıfsal ve ideolojik ayrışmasını; tüm işçi sınıfı ve emekçi halk ile entegre olmasının önünde bir engel teşkil etmiştir, etmektedir ve edecektir, tıpkı 1960'da olduğu gibi...

Sonuç olarak, beklenen olmuş ve emperyalistler arası bir paylaşım planı ortaya çıkmıştır. Bu plana göre tüm taraflar istediklerini alacaklar, esas mağdur taraf yine Kıbrıs halkı olacaktır. Halk olarak ayağa kalkıp bu pislği temizlemezsek bu iş böyle devam edecektir.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ VE ANLAŞMA SONRASI!

Yaşasın barış
Yaşasın demokrasi
Yaşasın sol güçlerin
birliği
Herşey
anti-emperyalist
birleşik cephe
hükümeti için!

Yazısı sayfa 7'de

KIBRIS'TA GENÇLİK SEMİNERİ

Merkezi İsrail'de bulunan Gençlik Enstitüsü "Uyuşturucu Terörü" konulu etkinliğini "Kasım 2002 Final Semineri Kıbrıs" adı altında tamamladı.

İsrail, Filistin, İrlanda, Almanya, Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum, gençlerinin bulunduğu final semineri dört günlük etkinlik programıyla son buldu.

bir kınama bildirgesi yayınlamakla protesto etmiştir. Girne'ye giden ekip ilk olarak orada Terminal Park'ının adının Barış Parkı olarak değişmesinde Girne Belediye Başkanı Sümer Aygün'a katkıda bulundu. Dünyada ve Kıbrıs'ta Barış dilekleriyle oradan ayrıldılar. Daha sonra da Girne'deki tarihi yerleri gezerek hoş vakit geçirdiler.

Bu programın ilk durağı olan Larnaka'da toplanan gençler yaptıkları seminerlerle; bundan önce neler yaptıklarını, hatalarını ve bundan sonra neler yapacaklarını tespit ederek toplantılarını da yapmış oldular.

İkinci gün Kuzey Kıbrıs'ta toplanılması kararlaştırılmıştı. Tüm ekiplerin Kuzey'e geçmelerine izin verildiği halde Güney Kıbrıslıların geçişine izin verilmemişti. Bunu da Gençlik Enstitüsü

Üçüncü gün Lefkoşa'nın gezisiyle daha fazla kaynaşma sağlayan gençler, dördüncü gün ise Lefkara'nın gezilmesiyle son bulan etkinliğin en yakın zamanda tekrarlanmasını istedikler.

Bu etkinliği gayet verimli olarak tamamladıklarını belirten gurup, enstitünün, etkinliklerin yeni planlarla ve konularla, daha iyi bir yere geleceğini de belirttiler.

ÖZÜR

Elimizde olmayan teknik nedenlerden dolayı geçen sayımızdaki "başyazı" yazısının son iki paragrafı yayınlanmamıştır. Özür diliyor ve bu paragrafları yayınlıyoruz.

Güçler dengesini gözetken, empozeler içeren bir anlaşma önerisi önümüze kondu. Ya taraflardan biri, ya da ikisi de tatmin olmadığı için anlaşma olmayacak, ya da taraflardan her ikisi de tam tatmin olmasa da, hatta biri hiç tatmin olmasa da mecburen uyacak ve anlaşma olacak-burjuvazi devrilmedikçe, onlar arasındaki yeni güç dengesi oluşana kadar sürecektir olan yeni bir geçici çözüm ortaya çıkacak-çıkarsa? Bize de Türkiye'de Evren Paşa Anayasasının referandumla onaylanması gibi anlaşmanın onaylanması veya reddi kalacak! Başka ne? Söyleyinde biz de duyalım! Neyin seferberliğinden bahsediyorsunuz siz?

Kendi bağımsız, bağımsızlık siyasetimizi ortaya koyup, önce tüm devrimcileri, sonra da tüm Kıbrıs halkını bu siyasete kazanamazsak her zaman ve her şart altında burjuvalar arası anlaşma ve çatışmalarda kuyruk pozisyonundan kurtulamayacağız. Siyaset laf salatası değildir. Siyaset güç sahibi olmak sanatıdır. İşçilere dayanarak güç olma sanatı! Bunu becerirsek, emperyalistleri de beceririz. Bunu beceremezsek, emperyalistler bizi becerir. Beceriyorlar da!

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

ARTIK HALKIN KSP'Sİ VAR!!!

Yıl 2002, Kasım 22. Kıbrıs'ta Kıbrıs Sosyalist Partisi kuruldu. Yılların özverisiyle tırnaklarımızla bu günlere geldik. Artık halkın KSP'si var.

Rejimin artan sömürü ve saldırı sistematigi içerisinde "solun" sürekli ayrışması ve ayrı örgütlenmesi ilk anda kafa karışıklığına neden olabilmektedir. Bunu anlamak ve üzerinde durmak gerekir. Gerekir çünkü "neden KSP?" sorusuna doğru ve doyurucu yanıt aksi halde verilemez. KSP dışındaki sol adına yola çıktığını iddia eden örgütler, sorunların anası olan sistemle "barışık" yaşamayı benimsemiş örgütlerdir. Yine bu örgütler "Kıbrıs Sorunu" denen sorunun kaynağında varolan sömürü ve ülkemiz üzerinde süren emperyalist hakimiyet kurma dalaşını "görmemezlikten" gelmektedirler. Hatta sorunu yaratanlarla sorun çözeceklerini iddia etmektedirler.

İşte bütün fark bu.

Kıbrıs Sorunu denen sorunda bizim önemseydiğimiz ve tavır koyduğumuz noktalarda bizim dışımızdaki örgütler ne diyorlar bir bakalım.

KSP, gerçek bağımsızlığın ve demokrasinin anti-emperyalist cephe hükümetiyle gerçekleşeceğini savunur. Bizim dışımızdakiler ise garantörlerin yeniden garanti edeceği, BM ve AB kriterleriyle barışın geleceğine inanırlar.

KSP, garantörlüğün bir burjuva sorumluluk olduğunu, bir hak olmadığını ve bu sorumluluğu 3 garantör gücün de kendi emperyalist yayılcı emelleri için kullandığını vurgular. Oysa diğer örgütler mevcut garantörlük sisteminin devamından yana. Hatta onların çıkarlarını ülke çıkarlarının da önünde savunur durumdadırlar.

KSP, 2 yıl önce halkımızın öz gücüyle ortaya çıkan BMB P'nin "bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarını katıksız savunmaya devam eder. Oysa diğer örgütler "hami" aramaya, emperyalist güçlere yaslanmaya devam ederler.

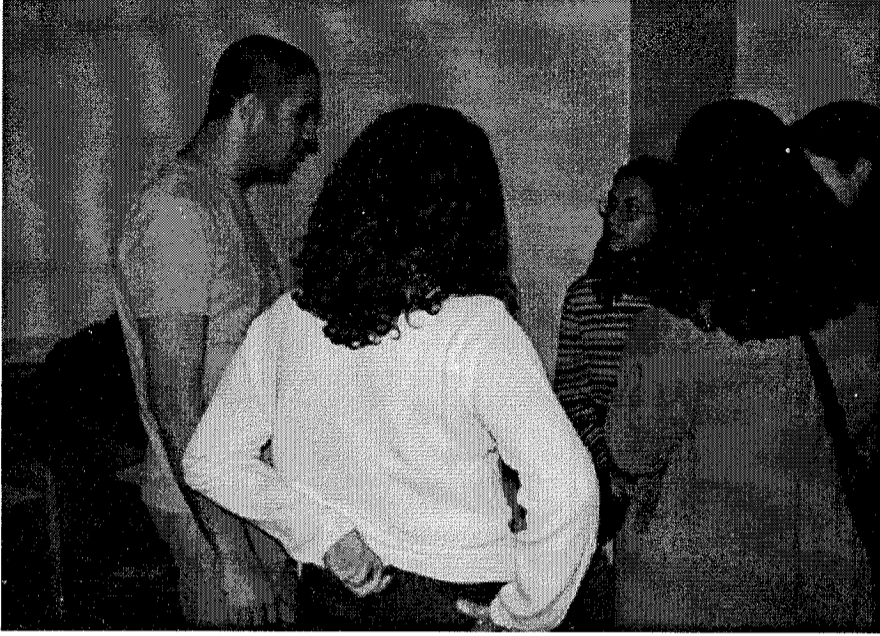
KSP, sorunu yaratanların gücünün farkındadır. Bu nedenle Kıbrıs Halkı'nın zaferi için tüm bağımsızlıkçı güçlerin katıksız ittifakını savunur. Rejimden hala daha "rant" bekleyen bazı güçler ise "ittifak" sözcüğünü ağızlarına bile almazlar.

Bizler gerçekçi insanlarız. Mücadelemizi ve hedeflerimizi gizlemeden, bu uğurda kararlılıkla yürüme azminden bir milim taviz vermeden yine de vurguluyoruz. "Bu ülkedeki kan, gözyaşı ve göçün sorumluları olan emperyalistler ve işbirlikçileri bu defa uzlaşacak ve savaş koşullarını gerileteceklerdir, buyurun yapın. Biz bu adıma destek vereceğiz.

Ama biliyoruz ki tarih sizin "kanlı uzlaşmalarınızla" doludur. Ve biliyoruz ki Kıbrıs Halkı ülkesine, geleceğine sahip çıkmadan, sizlerin bu halka "barış" getirme sevdanız bir hayaldir.

Ama artık halkımızın bir KSP'si var.

Kıbrıs'lı Öğrenci Gençler Londra'da Buluştu

KSG Londra- Kıbrıs'ta milli temelde bölünmüşlüğe ve de-facto'ya karşı olan ve de İngiltere'de yüksek öğrenimlerini yapan yurtsever Kıbrıs'lı Rum ve Türk gençler, 23 Kasım'da London School of Economics'te bir toplantı gerçekleştirdiler.

Kıbrıs'ta ilgili kaygılarını ve umutlarını dile getiren yurtsever gençler, Kıbrıs'ta kalıcı bir çözümü arzuladıklarını ve Kıbrıs'ın adada yaşayan herkesin vatani olması gerektiğini vurguladılar. Kıbrıs'ta milliyetçilerin Kıbrıs tarihini okullarda kendi çıkarları çerçevesinde anlattıklarını ve ülkeyi yönettiklerini dile getiren gençler, tarihten dersler çıkarmak ve milliyetçilerin tarihi yorumlamalarına karşı çıkmak gerektiğini vurguladılar.

Toplantı sonunda gençler milliyetçilerden gelmekte olan tehlikeleri, Kıbrıs tarihi ve BM planı konularında toplantı ve tartışmalar yapmak amacıyla bir program hazırladılar. Bir sonraki toplantıda BM planını tartışmak üzere Aralık başında toplanma kararı aldılar.

İngiltere'de Hemşirelere Birer Düdük

İngilterenin Hampshire hastanesi hemşirelere düdük vereceğini açıkladı. Tabii hemşirelere seçenek verildi, ya düdük ya çığlık...

Düdük ve benzeri aletlerin kullanılmasının sebebi kimsenin bu seslere aldırış etmemesi idi

Keith Murray, Royal College of Nursing Baş hemşiresi

2000 senesinden beri yeni modern çağrı cihazlarını bekleyen hastane çalışanları "düdük" aldı. Hastane çalışanları sendikaları, bu tür tarihi

geçmiş yöntemlerin kullanılmasının, alışkanlık haline getirilip devamlı yapılmasından endişe ettiklerini açıkladılar. Bunun yanında boyuna asılan düdükleri ağrı içinde bulunan hastaların çekmeleriyle, hemşireleri boğabileceği tehlikesi de mevcut.

Keith Murray, 'the Royal College of Nursing' branşı Baş Hemşiresi: "Bunu ilk duyduğumda şaka yapıyorlar sandım" dedi, "Düdük ve benzeri aletlerin kullanılmasının sebebi kimsenin bu seslere aldırış etmemesi idi"

Yirmibirinci yüzyılda, gelişmiş ülke sayılan İngiltere'de daha fazla kar elde etmek amacıyla özel şirketler tarafından yönetilen toplum hizmetleri 'üçüncü dünya ülkeleri'nden farksız konuma düşürülmektedir.

Gancelli

evren MANER

Kıbrıs hainleri sevmez!

Mehmet Ali Birad, yılların gazetecisi...
Hepsimiz iyi tanırız onu...
32. Gün'den, Manşet programına kadar uzun bir serüveni var...
Şimdi CNN Türk'de...
Kıbrıs'ta tütmeye başlayan barış havalının takipçisi olmuş son zamanlarda...
Burnunda bir nem kokusu olsa gerek...
Fırtına öncesi hava bulutlu olur...
Yunanistan'a gitti, Kıbrıs'ın her iki yakasını da gezdi, programlar yaptı ve BM Genel Sekreterinin taraflara sunduğu planı halka sordu...
Ne İsmail Cem gibi sirtaki çekip sonra da hesabı ödemedi, ne de eski damat Şükrü Gibi tehditler savuran eskimiş tiplere fırsat verdi...
Yer Kıbrıs'ın güney yakası...
Annan'ın planına gelen tepkileri bir inceleyelim...

Milliyetçi bir öğrenci hareketine bağlı bir talebe, bu planın adayı bölgeğini ve de asla Girneye gidemeyeceklerini, mallarını alamayacaklarını savunuyor...

Diğer bir yandan Sol görüşlü bir öğrenci ise, olası herhangi bir barışın adada mevcut işçi sınıfını daha da yakınlaştırıp ortak hareket etmeleri için bir olanak yaratılacağını anlatıyor...

-Paranın ne dini, ne milleti ne de rengi var!

-Kapital mutlaka yolunu bulup kuzeye de sızacak, o zaman Türk ve Rum işçilerin, emekçilerin birlikte mücadele etmemesi için hiçbir engel olamaz, başımızda mevcut bulunan emperyalist güçler asıl bunu istemiyorlar, çünkü korkuyorlar, bu yüzden bizi en kolay nasıl kontrol edebilirler onu düşünüyorlar, plan da bu işin bir parçası, diyor...

Aynı program Kıbrıs'ın kuzeyinde de gerçekleşiyor ertesi gün...

Gitmeden önce Mehmet Ali Birand'a dikkatli ol diyoruz!

-UHH'cular sizi basmasın, bu aralar yine hazırlık var da!

Birand kendinden emin bir şekilde, ben usta bir gazeteciğim deyip gülerken ayrılıyor Lefkoşa'nın güney yakasından...

Yanımdaki Kostas'a dönüp ne söylediğini anlatıyorum...

O da gülüyor ve bana anlamasa da yarın o programı kasete çekeceğini söylüyor...

Ertesi gün dersten çıkınca Kostas'ın evinden geçtim...

"Anlamadım" diyor "ama kavga çıktı re!"

Oturduk, bir yandan ülkücüleri seyrettik bir yandan Birand'ın nasıl kızardığını...

Kostas'a programın içeriğini bir özet yapıp anlattım...

Kıbrıs halkının artık Türkiye'nin işgali altından kurtulmak istediğini ama buna karşılık Türkiye'nin adaya asker yığdığını ve de sağ görüşlü gerici öğrencileri de getirterek iyiden var olan ilerici gençlerimizi bile şiddet yolu ile tehdit etmeye başladıklarını söyledim...

Kostas, döndü ve bana bakarak, biliyorum dedi, çok faşist var, güneyde de var...

-Ama inan ki yoldaş, bu sefer birlikte seninle ölüme kadar gelirim, Kıbrıs hainleri sevmez...

Kıbrıs hainleri sevmez, hem de bölenleri hiç...

Bir "cephe hükümeti oluşturalım, birleşelim, birlikte mücadele edelim" dediğimizde bize, aman durun, halkı ikiye mi böleceksiniz demişlerdi...

Aslında adaya top yekün getirilen faşist sivil birliklerin sorumlusu da biziz...

Birleşemedik, dağıldık, toparlanamadık...

Çeyrek asır geçti üzerimizden, uyanamadık...

Ve şimdi bizi tehdit ediyorlar...

Varlığımızı, geleceğimizi, işçimizi, emekçimizi...

Denktaş aramızdan ayrılırken, bize bıraktıkları bunlar olsa gerek...

Yeni bir süreçten daha geçiyoruz...

Türk ve Rum ilerilerinin birlikte çok sıkı çalışması gereken bir süreçten...

Ortak vatanımız için elleri sıvamamız gereken bir süreçten...

İşçisiyle, köylüsüyle, hayatı yaratanın, üretmenin birlikte mücadele etmesi gereken bir süreçten...

Bunun aksi yine ada üzerinde çözüm sonrası emperyalist savaştır...

Emperyalist paylaşımır...

Havalar soğumaya başladı...

Ekmek parası zorlaştıkça sorlaşıyor... Eski günler geride kaldı...

Ve gelecek yanibaşımızda, şimdiden daha yakın...

Bilir misiniz dostlar, yoldaşlar...

Size bir gerçeği açıklayacağım...

Biz diz üstüyük diye "büyükler",

Bize böyle büyük görünürler.

Artık ayaga kalkma zamanı!

Emperyalizmin ada halkının çıkarına bir plan sunmayacağını adımız gibi biliyoruzdur elbet...

Güneyde hava barış yanlısı...

Her ne kadar da karşıt sesler çıksa susturulmaya çalışılıyor...

Kuzey'de mevcut durum belli...

AB diye diye, umudumuzu kendi halkımızdan kopardık...

İsmail Cem, Avrupa Birliği'nin

Genişlemeden sorumlu Komisyoneri Verhaugen'e zamanında demiş...

-Kıbrıs'lı Türkler diye bağırıyorsunuz...

-Kaç tanedir bunlar?

-Alın hepsini Avrupa'nın en iyi kentlerine yerleştirin, madem ki o kadar çok seviyorsunuz...

-Alın hepsini, birer iş verin, yer verin, ev verin, araba verin siz de kurtulun biz de...

Verhaugen'in amacı Kıbrıs'lı Türkleri zengin etmek olmasa gerek...

Verhaugen başını Cem'e çevirip bakmış ve eklemiş, peki ya toprak?

Benden yine söylemesi, Kıbrıs hainleri sevmez!

Dünyadan.. Dünyadan... Dünyadan...**Fransa tıkanmakta.**

Binlerce Fransız çiftçisi supermarketlerin ambar çıkışlarını tıkararak, ürettikleri ürünlere karşılık supermarketlerden daha fazla para istemektedirler.

Çiftçilere destek veren Taşıma ve Kamyon Sendikaları Fransız devleti tarafından görüşmelere davet edildi. Kamyon şoförleri daha az çalışma saati ve ek maaş talep etmektedirler.

Fransız supermarketleri, petrol şirketleri ve de halk, Taşıma ve Kamyon Sendika'larına bağlı şoförlerin Pazar günü yolları kapama kararını edişe ile karşılamakta.

Fransa Başbakanı Jean-Pierre Raffarin yollarda ulaşımı sağlamak için ellerinden geleni yapacaklarını söylemesine rağmen 1992, 1996 ve 1997'deki tıkanıklıklar hafızalarda canlılığını korumakta ve endişe vermektedir.

İngiliz görevlileri de Fransa'daki bu tür eylemlerin, Fransa-İngiltere arası tünelin ve de limanların kapatılmasına yol açabileceğini açıkladılar.

Fransa'da tüm bunları başlatan olarak gösterilen çiftçiler, supermarketlerde devamlı bir şekilde sebze fiyatlarının artırılmasına karşılık, kendilerine ödenen fiyatların değişmemesini hatta azaltılmasını sağlayan supermarket sahiplerinin, bu durumun sorumlusu olduğunu vurgulamaktadırlar

Şoförlerin grevinden etkilenme tehlikesine karşılık petrol şirketleri stoklarını artırmakta ve benzin gıtlığını önlemeye çalışmaktadırlar. Buna rağmen, endişeli halk, benzin istasyonlarının önünde kuyruklar arttı. Benzinciler stoklarının hızlı bir şekilde azaldığını ifade etmektedirler.

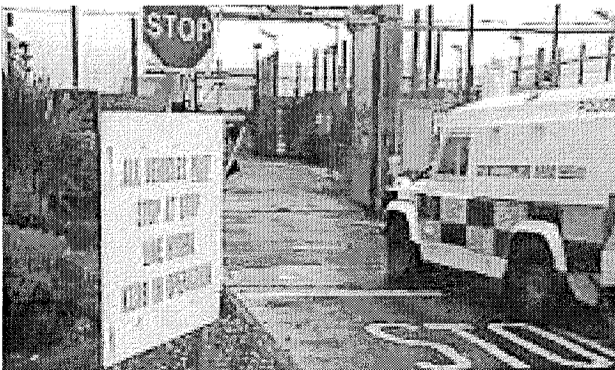
Fransa'nın beş aylık sağcı hükümeti 1995'de muhafazakar partinin yıkımına yol açan sorunların tekrarlanmamasını sağlamak için "ellerinden geleni yapacaklarını" açıkladılar.

Tüm bunlar yaşanırken Avrupa Komisyonu duyursuz bir tavır sergileyerek, yolların açık tutulması gerektiği açıklamasını yaptı.

Önceki sorunların yaşandığı dönemlerde de, komşu ülkeler, Fransız hükümetini sorunları önlemek için, yeterince çaba göstermemiş olmakla suçlamışlardır.

Kuzey İrlanda'da

Hapisaneler Grevlilerin Protestosuna Uğradı Hapisane çalışanlarının resmi olmayan protesto eylemleri karşısında hapisanelerde karışıklıklar yaşanıyor.

%85'e kadar varan görevli Çarşamba günü telefonla hasta olduklarını, ya da işe vardktan sonra kendilerini iyi hissetmediklerini söyleyerek bir gün-lüğüne iş bıraktılar. Bu eksikliği kapatmak için polisler göreve çağrıldı. Hapishane hizmetleri görevlileri açıklamalarında bu eylem hakkında kendilerine hiçbirşey söylemediğini belirtmektedirler.

Çalışanlar bu eyleme gerekçe olarak yönetim ve devletin çalışanların güvenliğine gereken önemi vermediğini hemfikir. Polisin yakın geçmişte IRA zanlısı diye tutukladıkları kişilerin bilgisayarında hapisane çalışanlarının isim listesinin bulunması bu iddiayı güçlendirmektedir.

Hapisane Çalışanları Birliği (Prison Officers Association) Başkanı Finlay Spratt, bu tehditler karşısında evlerini değiştirmek zorunda olan çalışanların devlet ve yönetim tarafından tazminat almaları gerektiğini belirterek, çalışanların bu tür sorunlar karşısında sıkıntı çek-

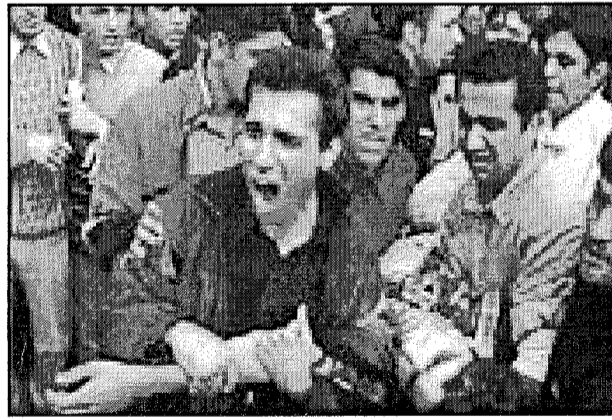
tiklerini belirtti. "Bu işçilerin ve ailelerinin yaşadığı sıkıntılar anlaşılır. Kuzey İrlanda Devleti görevlilerinin (yetersiz) tepkilerine karşı bu eylemlerin olması hiç de tuhaf değil" diye konuştu.

Geçen hafta hapisane çalışanları birliği devlet can güvenliklerini sağlamazsa veya tazminatlarla önlem alanlara katkıda bulunmazsa greve gideceklerini açıklamasını yapmıştı.

İranlı öğrenciler militan guruplarla çatıştı

Siyasi reform talebinde bulunan binlerce İranlı öğrenci faşist militan guruplarla çatıştı.

Bizim talebimiz Hashem Aghajari ve başkaları için verilen idam cezalarının iptalidir. Konuşma özgürlüğü ve genel olarak özgürlük istiyoruz

Faşistler konuşmaların sonunda saldırıya geçerek reform yanlılarıyla çatıştılar.

Üniversite dışını kordona alıp giriş ve çıkışları kontrol altına alan polisler kampüs içinde gelişen olaylara müdale bile etmediler.

Öğrenci başkanı Abdollah Momeni "Bizim talebimiz Hashem Aghajari ve başkaları için verilen idam cezalarının iptalidir. "Konuşma özgürlüğü ve genel olarak özgürlük istiyoruz," diye açıklamada bulundu.

Ölüm cezasına çarptırılan Aghajari Tarih Ho'nun suçu islami reddetmekti. Bu da İran'da bu çatışmaların son olacağını göstermektedir.

Öğrenci başkanı Abdollah Momeni

Şahitlere göre Sharif Üniversitesi kampüsünde 5000 kadar öğrenci reform talebinde bulunan Hashem Aghajari'ye idam cezasının verilmesine karşı protesto eyleminde bulundu.

Anka Kuşu

A. Savaş

Burjuvazinin ulusal sorunu çözmedeki iktidarsızlığının son kanıtı:

Annan Planı...

Burjuvazi ulusal sorunları çözemez! Çünkü, burjuva mantık özel mülkiyet temeline dayanır ve kar uğruna her halı mübah sayan bir mantıktır. Bu mantık kapitalist-emperyalist ekonomipolitikanın doğal bir sonucudur.

Bu yüzden diyoruz ki; burjuva politikalar uluslar arasında sorunlar yaratmadan yaşayamaz ve bu sorunları çözme konusunda iktidarsızdır.

Şimdiye dek, 1960 Anlaşmasını, İsrail-Filistin arasında yapılan Dayton Anlaşmasını vs. örnek gösterdiğimizde "onlara bakmayın siz, bakın bu kez olacak" itirazıyla karşılaşırdık.

Peki, "bu kez"e yani, BM adına Kofi Annan'ın sunduğu belgeye bakalım. Şimdi siz bu belgede önerildiği şekliyle anlaşma yapılırsa Kıbrıs sorunu çözülür mü diyorsunuz?

1950'li yılların sonunda yaşanan çatışmalara "çözüm" bulundu 1960'ta: ortak bir cumhuriyet kuruldu... Kıbrıs sorunu çözüldü mü? Üç yıllığına!

Sonra n'oldu? 1960 öncesi yaşananları gölgede bırakacak vahşet ve barbarlık yaşandı. Meğer, her iki burjuva kesim de 1960 anlaşmalarını o günün koşullarında mecbur kaldıkları için kabul etmişler! Bunu kendileri ilan ettiler defalarca.

Meğer, emelleri başkaymış her iki kesimin burjuva yöneticileri ve anavatanlarının...

Biri "Türklük dünyası"nın, diğeri "Elen dünyası"nın yüce menfaatlerinin beççiliğini yapıyormuş meğer...

Hala aynı menfaatler söz konusu değil mi?

Olası anlaşmada bir taraf, "Türklük dünyası"nın kazanımlarını, diğere tarafa "Yunan dünyası"nın kazanımlarını ne kadar artırırım derdine düşmüş durumda.

Türk tarafında farklı gibi görünse de CTP'den UHH'ye kadar bir dizi parti ve örgüt aynı amaç doğrultusunda birleşmiş... CTP "Türklük dünyası"nın menfaatlerinin (Türkiye'nin garantisi, Türk 'parça devleti'nin egemenlik hakkı vs. vs.) büyük oranda sağlandığını düşünüp Annan belgesini destekliyor, UHH ise bu aynı menfaatlerin yeterince kazanılmadığı için karşı çıkıyor...

Yok birbirimizden farkımız ama, biz Osmanlı Bankasıyız!!!

Bu durum Yunan ve Rum burjuvaları için de aynen geçerli.

AKEL'in konu ile ilgili açıklamalarına bir göz atın, göreceksiniz...

Hatta AKEL daha da açık oynuyor oyunu ve diyor ki;

"AKEL M. K. Politbüro'su bu yaklaşımımızın, özgür ve özlü müzakere olanağı ve plandaki olumsuzlukların Yunanistan hükümeti ile işbirliği içerisinde aşılması olanağı verdiği görüşündedir. Bize göre bu olumsuz unsurlar "her şey masadadır" tezinin yaşama geçirilmesi ve bir dizi amaçsız davranışın sonucu ortaya çıkan raydan çıkışın bir sonucudur."

(...)

"Koşullar birlik, kolektiflik, ciddiyet ve birlik ve eşitlik ruhunda Yunanistan hükümeti ile yakın işbirliğini zorunlu kılıyor." (AKEL M.K. Politbürosu, 16.11.2002)

Hade hayırlısı... İki tane "sol" parti, biri Türk, diğeri Rum... Birinin kazanımını diğeri kayıp, diğere kazanımını kendi için kayıp görüp kazanmak için yani, karşı tarafın kazanımını azaltmak için mücadele eden iki tane "sol" parti...

Sağ partileri siz düşünün artık.

Ve bu durumda anlaşma yapacak ve bunun sürekliliğini sağlayacaklar.

Yani beyler, "Türklük dünyası"nın "Yunan dünyası"na üstünlüğü yarışından vaz mı geçiyorsunuz? Haşa!

Bu yazıda dış güçlerin belirleyiciliğini bilerek yok saydım. İçteki gerçeği bir görelim hele, dıştakilerin durumu malum.

Annan planı Kıbrıs'ı bir "hilkat garibesini" haline sokup AB'nin başına bela ediyor. Şimdilik pek itiraz yok AB'den ama, ne zamana kadar?

Yazılacak çok şey var Annan planıyla ilgili ama, bir köşe yazısında bu mümkün değil. Şöyle bir başlıklar halinde sıralayalım, ileriki yazılarımızda ele alır inceleriz...

Serdar'ın da dediği gibi "Hade 1960'ta Kıbrıs'tan yeni çekiliyordu İngiliz, bu yüzden garantör olmuştu. Ya şimdi ne gerekçeyle gene garantör oluyor?"

Diğere garantörler, Türkiye ve Yunanistan görevlerini gayet iyi yapmış olacaklar ki yeniden garantör oluyorlar...

Bu nasıl bağımsız bir cumhuriyet olacak ki; kendi ordusu yok ama üç tane başka devletin binlerce askeri topraklarında konuşlandırılacak?

Herkes planı okusun diyorlar. Evet herkes okusun ve bu ve bunun gibi sorulara da cevap bulmaya çalışsın.

Bakalım, Kıbrıs sorunu çözülmüş mü olacak bu plan gerçekleştirildiğinde...

Tüm bu yazdıklarımızdan plana karşıyız anlamı çıkmaz. Planı reddedelim, statüko devam etsin diye yazmadık tüm bunları.

Biz, statükonun devamından yana değiliz. Çünkü bugünkü durum, bir anlaşma sağlanmadığı takdirde bizleri bir kriz ortamına ve kaçınılmaz olarak da savaşa sürükleyecektir.

Bu yüzden diyoruz ki, savaşı başlatmaya anlaşılmaz! Burjuva çerçevede dahi olsa, bir süre için bile olsa savaşı erteletecek bir anlaşmayı destekliyoruz.

Ama, bu anlaşmanın burjuvaların anlaşması olduğunu ve halkın sorunlarını; Kıbrıs sorununu çözemeyeceğini de söylüyoruz.

Kıbrıs sorununu çözmek isteyenler tüm emperyalist güçlerin ada üzerindeki hakimiyetlerini sona erdirecek bir çözüm bulmak zorundadırlar.

Bu çözüm anti-emperyalist, bağımsız, birlikli Kıbrıs'tır.

BURJUVA-EMPERYALİST ANLAŞMA VE MUHTEMEL SONUÇLARI

Daha önceki görüşmeler sırasında "Türk tarafının temsilcisi" olarak R.R. Denктаş Türklerin kontrolünde kalması gereken toprak miktarı olarak %29' luk bir miktar önermişti. Annan bu miktarı %28.5 olarak taraflara sundu. Ve yer gök inliyor. Annan Türk tarafından çok toprak vermiş Rumlara diye R.R. Denктаş'ın önerisi ile Annan önerisi arasında %0.5 fark var. Bu mudur sorun olan? Değil tabii ki. Sorun anlaşma zorlanırsa vatandaşın hisminden korunmak. Sorun yavuz hırsızın ev sahibini bastırması sorunu. Ve de tabii ki Türkiye'nin istediği AB garantisini ile birkaç fazladan birşeyler daha koparma çabası. En önemlisi de barış taraftarları ile vatandaşlar arasında derin bir uçurum açmak.

KSG Kıbrıs sorununun aynı zamanda bir toprak sorunu olduğunu ilan etmişti. Bu sorunun can damarının toprak sorunu olduğunu, bu konuda doğru bir siyaset geliştirilmezse işlerin sarpa saracağı, Kıbrıslıların rahat yüzü görmeyeceğini tespit etmişti. Bu hususta KSG önerisi gayet açıktır: İngiliz üslerinin, Türk ve Yunan üslerinin, Kilise ve Vakfın, ve büyük toprak sahiplerinin toprakları, ve bu topraklar üzerindeki taşınmazlarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi, ve tüm bunların savaşlarda zarara uğramış ve de topraksız, evsiz, dükkansız vatandaşlara dağıtılması. Ancak böyle yaparsak yeni yeni göçleri, nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan sıradan vatandaşların zarar görmesini önleyebiliriz. Böylesi bir siyaset birkaç yerli kurum ve vatandaşa, birkaç yabancı kuruma zarar verir- o da zarardan görülürse. Ama vatandaşların büyük çoğunluğuna zarar vermez. Tam tersine, vatandaşların büyük çoğunluğu için yararlı olur.

Tabii ki vatandaşların büyük çoğunluğunun yararına, çok küçük bir azınlığın zararına olan bu siyasetin hayat bulabilmesi için bu siyaseti uygulama istek ve yeteneğine sahip bir hükümet gereklidir. Böyle bir hükümet ancak ve ancak anti-emperyalist birlik cephe hükümeti olabilir.

Bu siyaset uygulanmayıp da, emperyalistlerin, burjuvaların kendi aralarında ve kendi çıkarlarını gözetenerek yapacakları bir anlaşmanın Kıbrıs vatandaşlarına, milliyeti ne olursa olsun hem çok zararlı yönler içereceği açıktır. Toprak konusunda da!

29 yıldır görüşmeler yapanlar, vatandaşlara Annan planının toprak konusunda kabul edilemez olduğunu söylüyorlar. Bugüne kadar bu görüşmelerde neler olup bitiyordu bilinmiyordu. Görüşmelerin anlaşmaya yol açma ihtimali çok düşüktü. Şimdi ki bir anlaşmanın zorlanma ihtimali belirli- o da bir ihtimaldir, başka bir şey değil- ve de somut bir plan vatandaşın gözleri önüne serildi, herkes tarafından bilini hale geldi, daha dün Türk tarafının %29 toprak sahibi olmasını önerenler, bugün tutmuşlar yurttaşlara malınıza sahip çıkın diyorlar.

Demogoji diye buna deniyordu galiba!

Tabii ki KSG biz de vatandaşların mallarına sahip çıkması taraftarıyız. Tüm Kıbrıs vatandaşları malıdır. Nerden buldunuz baylar. Biz topraksız, evsiz. Sizde maşallahı var maşallah! Bu toprak sorunda, vatandaşın malı konusunda o kadar ciddi iseniz hepiniz KSG'nin toprak konusundaki önerisini dektekleyiniz. Sorun kalmaz! Kıbrıs'ın tümü vatandaşın olur. Vatandaş da rahat eder! Toprak için milli katliamlardan da kurtulur, toprak için yabancıların işgalinden de kurtulur!

Bazıları iyi ama şu anda sorun anti-emperyalist birlik cephe hükümeti kurma sorunu değil ki diyeceklerdir. Sorun Annan planının kabulü veya reddi sorunudur diyeceklerdir. Herşeyden önce bu doğru bir tespit değildir. Şimdi ki karşımıza burjuvanın, emperyalizmin somut bir planı konmuştur, bu plan anti-emperyalist birlik cephe hükümeti kurmanın ne kadar elzem ve acil bir sorun olduğunu açıkça ortaya koymuştur.

KSG'nin burjuvalar, emperyalistler arası bir anlaşma önerisine karşı tavrı da açıktır. Biz hiçbir dönemde burjuvaziye anlaşmayı demedik. Anlaşmazsınız siz dedik. Hala daha aynı görüşteyiz. Aynı zamanda her şart altında da burjuvalara anlaşın dedik. Bir yolunu bulun, aranızdaki çıkar çatışmalarını çözün, o bencil çıkarlarınızı savunmak için savaşlar, katliamlar örgütlemeyin, kendi aranızda anlaşın dedik. Diyoruz da.

Şu anda TC hükümeti Annan planının bir zemin olarak ele alınabileceğini, ve sorunun karşılıklı tavizlerle 16 Nisan Yunanistan-Türkiye görüşmesi sırasında halledilmiş olabileceğini söylüyor. 12 Aralık değil dikkat ediniz. Çünkü Türkiye anlaşma öncesi Avrupa Birliği'nden kendi lehine bazı diplomatik kazançlar elde etmek istiyor ve de tabii ki Irak sorununu şu veya bu şekilde bitirmek istiyor. Eh. Anlaşınlar. Tabii ki bu anlaşmanın vatandaşların

kuzeyde, kuzeyin daha kuzeyine, güneyin de kuzeye göç etmesi şeklinde sonuçları olacağı açık. Bunu artık kimse kapalı kapılar ardındaki görüşmelerle gözlerden gizleyemez. Emperyalistler, burjuvalar arası anlaşma, Kıbrıs'ın ve vatandaşın aleyhine bir yığın faktör taşıyacak. Ama bu sorunu çözme işini biz kendi elimize almazsak, bu sonuçlar kaçınılmazdır. Ve tekrarlıyoruz, burjuvalar, emperyalistler arası bir savaştan bin kat iyidir bu kötülükler.

Anti-emperyalist birlik cephe hükümetini kurmazsak, vede bu arada emperyalistler, burjuvalar anlaşılırsa, biz KSG olarak bu anlaşmadan vatandaşların en az zararlı çıkması için çabalarız. Yani evini barkını, dükkânını toprağını, ister 63-67, ister 74 sırasında kaybetmiş, isterse bu katliamlar sonrası bu topraklara yerleşmiş olsun, tüm vatandaşların hayatlarına yeniden başlayabilmesini mümkün kılsak, onların zarar görmesini önleyecek tedbirlerin alınmasını isteriz. Böyle bir anlaşma olursa açıktır ki büyük toprak sahiplerinin ve büyük mülk sahiplerinin çıkarları korunacaktır. Korunsun ve korusunlar. Gel gelelim bu korunma sıradan vatandaşın aleyhine olmamalıdır. Sıradan vatandaşın, küçük mülk sahibinin ganimete konmuş bir ev, dükkân sahibi olarak bile hakları korunmalıdır. Onlar tam, eksiksiz tanzim edilmelidir. Eğer bu büyük toprak sahiplerinin mülkiyetine, hele hele ganimet üzerinden büyük mülk sahibi olanların mülküne zarar vererek elde edilebilecekse öyle elde edilmeli, ama elde edilmelidir. Küçük mülk sahibi hiçkimse bu işten zararlı çıkmamalıdır. Bulsunlar bir yolunu efendim. Amerika'da, İngiltere'de, Avrupa'da, Türkiye ve Yunanistan'da para kıtlığı mı var? Mesela İngilizler üsler için vermedikleri kira parasına sayıverisler ve parayı bassınlar!

Tabii tüm bunlar burjuvaların, emperyalistlerin kendi aralarında halletmeleri gereken bir konudur. Anlaşma olursa maşallahı var İngiliz üssünde oturmaya devam edecek, Türkiye ve Yunanistan 10 000 kadar askerini yerleştirip, o asker için topraklar üstünde oturacak. Kıbrıslılar da silahsızlandırılacak. Gel keyfim gel. Eh, madem o kadar isteklisidirler bu anlaşmanın, masrafına da katlınsınlar. Bizim vatandaşımız katlanmamalıdır. Bu noktada taviz verilmemelidir. İngiltere, Türkiye ve Yunanistan, ve de Amerika ve Avrupa ödesinler.

Değil mi ama Denктаş ve Hasipoğlu yoldaşlar! Hasipoğlu yoldaş ta hep böyle yapıyor. Bir bakıyoruz İngiliz köpürüyor. Hah diyoruz edindik bir anti-emperyalist yoldaş. Öneriyoruz kendisine, git şu Türkiye'ye, söyle komutanlara, el koysunlar NATO üslerine ve o üslerdeki tüm teçhizat- Amerika'luların ve İngilizlerin o üslerden zırnık kaçırmalarına müsedde etmeden, ve gör bakalım ne olmuş Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin hali. Eh, şimdiki Şerdar Denктаş da yoldaşımız oldu, hadi bakalım. İngiliz'in kışına tekme atma zamanı gelmiştir. Anti-emperyalist birlik cephe hükümeti kuralım Denктаş ve Hasipoğlu yoldaşlar. Tekrarlıyoruz. Biz gayet ciddiiz. Buyrun! Ama Hasipoğlu yoldaş hep böyle yapar. CTP'li yoldaşlardan beter valla. İngilizler bir laf atar, gerisini getirmez, döner dolaşır İngilizle Amerika'luların dediğini tıptış tıptış yapar! Şerdar'ın yapacağı da odur. Baba Denктаş'ın da, Eroğlu'nun da, MAP'ın da-Türkiyede MHP'nin neler yaptığını bilmiyorduk sanır birileri??- işin kötü tarafı CTP ve AKEL'del

Her halükarda anlaşınlar. Toprak miktarı Annan'ın önerdiği %28.5 mu olur, Denктаş'ın önerdiği %29 mu olur biz bilemeyiz. Talat yoldaşın deyimiyle "herkesi tatmin edecek bir çözüm" bulsunlar işte! Kabulümüz.

Kabulümüz olmayan tek şey küçük mülk sahibi vatandaşların bu işten zararlı çıkmalarıdır. Bu vatandaşların bir kısmının bu işten zararlı çıkmaları kaçınılmazdır. Göç etmek o kadar kolay bir iş değildir. Bir değil iki değil, üç değil. Ama emperyalizm, burjuva düzen budur. Tekrar göç zorlanırsa, ki zorlanacaktır, küçük mülk sahibi vatandaşların tamamen tanzimi bizim için olmazsa olmazdır. Büyük mülk sahiplerinin tanzimi işi bizi ilgilendirmiyor. Eminiz onların çıkarları tam olarak gözetilecektir. Düzen onların düzeni, anlaşma onların temsilcilerinin anlaşmasıdır nede olsa.

Birde Annan planının vatandaşlık sorunuyla bağıntılı yönü var. 1974 sonrası pek çok Türkiye'li Türk ve Kürt vatandaşı Kıbrıs'a göç ettirildi. Türkiye'yi yönetenler severler bu göç ettirme işini. Devlet malı olan geniş Türkiye topraklarında Bulgar göçmenlerden tutunuz, Afgan ve Kürt göçmenlere kadar bir yığın göçmen vardır. Son dönemde Kürdistan'daki savaş sonucu 4 000 köy yakılmış milyonlarca Kürt vatandaş göç etmiştir. 1974 sonrası

Devami 8. Sayfada

Londra Mektubu

Barış Diye Diye

A. Onal

Ve kedi torbadan çıktı...

BM Kıbrıs Sorunu ile ilgili çözüm önerisini sundu.

Uzun zaman kitlelerden saklanan görüşmelerin içeriği, BM çözüm önerisi ile tüm açıklığıyla piyasaya sunuldu. Bu çözüm önerileri neleri içeriyor?

Birici olarak, bu öneriler emperyalistler arası bugünkü dengeleri dikkate alarak hazırlanmış bir öneriler paketi... Görüşmeleri yürütenler kendi sınıf çıkarlarını dikkate alarak taleplerde bulundular ve anlaşamadıkları noktalarda ise ABD ve İngiliz emperyalistleri uygun gördükleri şekilde öneriler öne sürdüler. Bu öneriler Kıbrıs'ın demokratikleştirilmesini ve adanın özgürlüğünü içermemete tam tersine ABD, İngiliz, AB, Yunan ve Türk emperyalistlerinin ada üzerindeki hakimiyetini pekiştirmektedir.

İkinci olarak, etnik temelde bölünmüşlüğü kalıcılaştırmakta ve işçi ve emekçilerin ortak örgütlenmelerini engellemeyi hedeflemekte, gelecek için yeni savaşların sinyallerini vermektedir.

Üçüncü olarak ise, böyle bir anlaşma ile işçiler ve yokul emekçiler yine göçe sürüklenecek ve şöenistler bunu araç olarak kullanarak adada hakimiyetlerini sürdürecekler...

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin ortak temelde kitle hareketi olmadığı ortamda başka birşey beklemek de hayalcilik olurdu zaten...

O zaman?

Biz sürekli olarak barıştan yana olduğumuzu emperyalistlerin savaşlarına karşı olduğumuzu savunurken böyle bir berbat emperyalist anlaşmaya da evet diyeceğimizi herkes bilmelidir. Böyle bir anlaşma bize kısa zaman da olsa işçi ve emekçileri örgütlemeye zaman kazandıracaktır.

18 Temmuz'da yükselen kitle hareketinden çıkarılan derslerden bir tanesi de kitleleri örgütlemeye başarılı olanların kitle hareketini kendi siyasetleri çerçevesinde yönlendirdikleridir. Kitle hareketinin sönük olduğu dönemlerde örgütlenme çalışmasının az olması ve işçilerin ekonomik ve demokratik hakları için mücadelelerinde aktif rol almadan ve onları örgütlemeyen, onları sosyalizme kazanmadan arzu edilen kitle hareketinin de ortaya çıkmayacağı tezi bir kez daha kendini kanıtlamıştır.

Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik

Soru

Rum Ortodoks kilisesinin ne kadar zengin olup, Kıbrıs'ta en çok mala sahip olanın da yine kilise olduğunu biliyor musunuz? Devletleştirilim mi devletleştirmeyelim mi!? Tartışma götürmez...

Polemik

Her iki toplumun egemenleri de şimdiye kadar hep birbirlerinden geçindiler. Güneydeki faşistler çaldı, kuzeydekiler göbek attı, kuzeydekiler sövdü güneydekiler mevki aldı. Şimdiye kadar hep bu böyle gitti. Amerika istedikten sonra, neden olmasın, TC'li ve Yunanlı generaller adada gövde gösterisinde bile bulunurlar, peki ya bugünlere kadar bunu yapanlar olası bir barışta bizi rahat bırakacaklar mı? KSP'nin zamanlaması mükemmel, peki ya faşizme karşı kurulacak birleşik cephe? Biraz geç kalmadı mı?

Universite Günlüğü

Mehmet Ali Birand geldi, gördü gitti. Herşeyi kaydetti, dünyaya Kıbrıs'ın gerçek yüzünü göstermeye çalıştı, CNN Türk'den de bu beklenirdi zaten, sanki bilmiyormuş havasında gelip, bilmiyormuş gibi program yapıp, yine bilmeden adadan ayrılıp, bilmeden hayretlere kapılmak. CNN'i Afganistan'a, Filistin'e, katliamlara ve hatta Venezuela'da Amerika'nın darbe girişimleri karşısında başarılı olan Venezuela halkının kutlamalarına da davet ediyoruz! Bilmeyen, masum çocuk CNN!

Parası Kutsal Eğitim!

(2)

Geçen haftadan başlarsak kısaca şöyle bitirmiştik, "özel okullar temsil ettiği sınıfsal konum itibarıyla kapitalizm için önemlidir. Burada okuyanlar burjuva ailelerin "seçkin" çocukları olduğu için, onlar kapitalist pazarın gelecekteki patronları, yöneticileri olacaklardır. Bu nedenle eğitim üzerine buraya kadar sözünü ettiğimiz sorunlar bu noktada tamamıyla tersine dönmektedir".

İçinde bulunduğumuz emperyalizm çapında burjuva egemen sınıfın demokratik diktatörününün kavranmasının ve sürdürülmesinin hizmetinde olan "özgür bireyler" yani meta, biz öğrenciler diyelim; bu "birey"lerin nasıl "özgürleşeceğini" temel taşları burjuva eğitim sisteminde döşenmektedir. "Burjuva eğitiminin temel toplumsal işlevi, mevcut sınıf yapısını yeniden üretmek ve sağlamlaştırmak, egemen sınıfların ayrıcalıklarını pekiştirerek burjuva ideolojisini yaymaktır. (Bazı yoldaşlar bize kızıyor, eski terimleri kullanıyorsunuz diye, Burjuva yerine egemen sınıf da diğebiliriz tabii, fakat bu içeriği hiçbir suretle değiştirmiyor!)

Turçenko'nun "Bilimsel Teknik Devrim ve Eğitimde Devrim" adlı kitabından bir aktarma yapmak istiyorum, (Sayfa 33.) Turçenko diyor ki, "bu sistemin yapısı, kurumları işleyişi ve içeriği, sömürücü sınıfın ideologlarınınca hazırlanmış, devlet aygıtının gücü tarafından yürürlüğe konmaktadır. Bu yürürlüğün aracı, burjuva okullarıdır.

Burjuva eğitimi; statik, mekanik bir biçimde, idealist- mekanik bir biçimde, idealist- metafizik düşünme içeriğinde örgütlenmiştir. Bu örgütlenmenin yaratmak istediği insan tipi egemen sistemin iktidarına itaat eden ücretli kölelerdir. Burjuva eğitiminin okullardaki durum incelendiğinde, burjuva ideolojisinin yansımasını rahatlıkla görebilmekteyiz. Burjuva eğitim anlayışına göre yetiştirilmiş bir öğretmen sınıfta mutlak iktidardır. Bu iktidar sınıfın Allah'ıdır, bir düzen kurmuştur, bütün kullar yani öğrenciler ona sorgusuz sualsiz itaat ederler. Oturma düzeni, asker biçimindedir. Öğrenciler birbirlerinin yüzlerini değil, enselerini görecektir şekilde otururlar. Kendi iradeleriyle, birbirleriyle ilişki kurmaları yasaktır, bu "sınıf düzenini bozma" adı altında disiplin cezası ile yargılanır.

Okul kıyafetleri tek tiptir. İtalya faşizminin okullarında olduğu gibi. Burjuvazi toplumdaki eşitsizlikleri "örtme" kaygısını okullara taşıyarak kıyafeti tek tipleştirilmiştir. Tek tip kıyafetle öğrenciler arasındaki ekonomik, kültürel, yetenek, beceri farklılıkları silinir. Öğrencilerin oluşum halindeki ilgileri, yetenekleri, becerileri vb... burjuva sınıfının çıkarlarına göre yeniden biçim-

lendirilerek oluşturulur. Öğrenciler artık "sınıfsız, kaynaşmış bir kitledir". Kaynaşan kitlenin gözünde otorite öğretmendir önermesi açıkça ortaya konmuş ve öğretmen üstün insandır. Öğrenci oturma düzenindeki yeri ve kıyafeti ile arkadaşlarından hiçbir farkı olmadığını ve aynı konumda olduğunu sanmaktadır.

Sınıfın mutlak iktidarı, öğrencilerden tek bir şey ister; sorgusuz, sualsiz itaat! Bu gerçek hayata, yani ücretli köleliğe birer hazırlıktır. Öğrenciler bu durumu meşru karşılar. Anne babalarından gördükleri gibi. İtaat edilmesi gerekir, çünkü öğretmen her şeyi bilen, duyan, görendir. Hem sever hem döver. Ve kim daha çok itaat ederse öğrenci ödüllendirilecek ve böylece "itaat etmenin sonucu sınıf geçmedir, iyi nottur, başını okşamadır, övülmedir".

Eğitimciler?

Sorunu Turçenko gibi sadece eğitim sisteminin eleştirisinde ve de tek tip, itaatkar öğrenci yaratmada bırakmak istemiyorum. Öğretim kadrolarını dışarda bırakarak direk topu örgütlenmesi gereken öğrencilere atmak da istemiyorum. Çekirdeğin diğer yarısı öğretim kadrolarıyla da, gerçek bilimsel, ilerici bir eğitimin temellerini atmak mümkündür. Öğretim kadrolarına karşı bir kaç soru ile olaya başlayabiliriz aslında. Peki siz eğitimciler olarak ne yapıyorsunuz bütün bunların karşısında? Eğitim alanındaki genel pratik nedir?

Daha önce de aynı tespitte bulunmuş-tuk, burada farklı birşey yok, apolitikleştirilen bir eğitim camiasının düzenin sunduğu dar bilinç içinde bir yabancılaşma yaşaması. En önemlisi mesleğe yabancılaşma. Ders kitaplarının birer kutsal kitaba çevrilip ayetleri ezberlemelerini istemek öğrencilerden. Öğrenciler hep bu yargıya göre değerlendirildi. Kimi öğretmenler düzenin kendilerine mirası olan ekonomik sıkıntılar nedeniyle bilgilerini metalaştırıp özel derslere yöneltti. Mantık "görevimi yaparım paramı alırım" mantığı idi. Sonuç, kendine yabancılaşmayı da beraberinde getirdi. Sonuç, izlediği filmi dahi anlamayan bir nesil yetişti Kıbrıs'ın bu çorak topraklarında. Ve bunun sorumlusu eğitimciler oldu. Yani insan eğitiyor olmanın toplumsal onurunu hissedemez oldular. Egemen sınıfların faşizan ideolojisi öğretim kadrolarını da metalaştırdı, robotlaştırdı. Yaşanan bu yabancılaşmayı yok edebilmenin tek koşulu kendi siyasal, sosyal ve ekonomik taleplerin çerçevesinde örgütlenmek ve işyerlerinden başlayarak örgütlülükleri devam ettirerek sendikal mücadelede endekslemektir.

(Devamı gelecek sayıya)

Evren Maner

Gençlik Örgütlerinden Ortak Metin

13 Kasım 02 tarihinde Baraka'da, aşağıda belirtilen yedi gençlik örgütünün temsilcilerinin katılımı ile yapılan toplantı sonrası uzlaşılarak kamuoyunun bilgisine sunulan basın bildirisini yayınlıyoruz.

1. Bizler, CTP Gençlik Kolları, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıs Gençlik Hareketi, Ekim Gençlik Devrimci Dayanışma Konseyi ve Kıbrıslı Gençlik Grubu olarak, göç, kültür asimilasyonu, işsizlik, eğitim, apolitikleşme, kendine ve topluma yabancılaşma, askerlik, madde bağımlılığı ve benzeri gençlik sorunlarının toplumsal sorunlar dışında tutulmaması gerektiğine, gençler olarak birçoğumuzun çok yönlü yaşamaktan, sosyal aktivitelerden uzak kaldığımız ve bu bağlamda dünyadan izole olma yolunda ilerlediğimiz konusunda hemfikir olmuş gençlik örgütleriyiz.

2. Gençlik sorunlarını her yönüyle irdelenebilecek ve kalıcı birtakım olumlu ilerlemeler kaydedebilmek için birlikte hareket etmeyi hedef belirledik. Varılan noktada çıkan sonuç, adadaki çözümsüzlüğün çözüm olamayacağı ve gençliğin önünün açılmasının statükonun derhal değişmesi ile gerçekleşebileceğidir.

3. Bizler, adadaki çözümsüzlüğün çözüm olamayacağı, gençliğin önünün açılmasının statükonun derhal değişmesi ile gerçekleşebileceği ve statükonun değişiminin ise bugüne kadarki Üst Düzey Anlaşmalar ve ilgili Birleşmiş Milletlerin Kararlarının gözönünde tutulması, uluslararası anlaşmaların gözetilmesi temelinde olması gerektiğine ve Kıbrıs'ta yaşayan insanların dahilinde oluşacak çözüm kalıcı olacağına inanmaktayız.

4. Bizler, eğitim müfredatının demokratikleştirilmesi, katılımlılığının sağlanması, şoven, milliyetçi ve çağdışı düşüncelerden arındırılarak yeniden yapılandırılması gerektiğine inanmaktayız. Üniversiteler diploma satan ticarethaneler değil özerk, demokratik ve bilimsel temelde birer eğitim ve araştırma kurumuna dönüştürülmelidir. Üniversiteler çağlar boyu özgürlük, demokrasi ve eşitlik mücadelesinin beşiği olduğu gerçeği ile üniversitelerdeki tüm baskıcı zora dayalı çağdışı uygulamaların kaldırılması ve özgür ve bilimsel eğitim, tartışma ve araştırma yapılan birer kuruma dönüştürülmesi gerektiğine inanmaktayız.

5. Emeği ile geçinen genç işçi arkadaşların emek sömürüsüne en fazla maruz kaldığı gerçeği ile, gelişme çağındaki genç arkadaşların eğitim haklarına saygı gösterilmeli, ve tüm sosyal haklarının da eksiksiz karşılanması gerektiğine inanmaktayız.

6. Ülkedeki insan ve mali kaynakların verimsiz çalıştırıldığı gerçeği ile planlı eğitim

ve işgücü planlaması acil olarak kendini dayatmaktadır. İlgili ve sorumlu tarafları da bu çalışmanın yapılması için sorumluluklarını yerine getirmeye çağırırız.

7. Çeşitli tarihlerde yapılan Gençlik Kurultaylarında alınan birçok komitelerin olumlu çalışmalarının (karar, rapor vs) yetersiz olmalarına rağmen, olumlu bir adım olacağı gerçeği ile tüm kesimleri de bu çalışmaların hayata geçirilmesi için sorumluluklarını yerine getirmeye çağırırız.

8. Askerlik kurumu bugün için birçok genç için sorun olmaya devam etmektedir. Çözüm sonrası adanın silahsızlandırılması gerektiğine inanmaktayız. Başta askerlik kurumu ile ilgili olan tüm anayasanın geçişi maddeleri de hemen iptal edilmelidir.

9. Bu düşüncelerle temelinde Kıbrıslı Türklerin kendi kendilerini yönetmeleri önündeki tüm engelleri kaldırılması mücadelesi veren barış ve demokrasi yanlısı tüm parti, örgüt ve sendikaların çalışmalarına aktif olarak katılarak, dayanışarak ve ortak eylem organize ederek gençlik sorunları ile toplum sorunlarının çok ayrıt edilemeyeceğinin gerçeği ile de hareket etmeye de kararlıyız.

Yukardaki düşüncelerle temelinde aşağıdaki ilkeler temelinde işbirliğimizi geliştirmeye karar verdik

1. Örgütler arası ilişki, farklılıkları tolere ederek, hiçbir hiyerarşi yaratmadan demokrasi, eşitlik temelinde dayanışmalar temelindedir.

2. Her örgüt kendi iç çalışmalarını sürdürür ve diğer örgütler bu çalışma koşuluna saygı gösterir. Her örgüt diğerini bilimsel temele bağlı kalmak ve eleştiri sınırları içinde olması kaydı ile eleştirebilir ama hiçkimse diğerinin iç çalışma koşulları üzerinde hakimiyet kurmaya çalışmaz.

3. Örgütler katılacaklarını bildirdikleri etkinliklerin çerçevesini bozucu harekette bulunmaz.

4. Her öneri makul bir tartışma süresi sonucunda karara bağlanır. Her örgütün iç yapısını göz önüne alırken bu öneri süresine uyulmaması hiçbir örgüte eleştiri hakkı tanımaz.

5. Her örgüt herhangi bir eylem, öneri veya çalışmaya katılıp katılmamakta özgürdür ama diğer örgütlere saygı temelinde bu kararını makul bir sürede açıklamak sorumluluğu da ilgili örgüte aittir.

Yukardaki düşünceler ve ilkeler temelinde bizler bundan sonraki çalışmalarımızı yürüteceğimiz deklere ederiz.

CTP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıs Gençlik Hareketi, Ekim Gençlik, Kıbrıslı Gençlik Grubu, Devrimci Dayanışma Konseyi

AB - Irak İlişkileri

KSG Özel- ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'a saldırıya hazırlandıkları bu dönemde, AB'nin Irak konusunda takındığı tavrın arkasında gerek ekonomik gerekse siyasi çıkarlar yattığı bir gerçek. Bu çıkarların varlığını dikkate almamak Körfez'de yaşanan sorunları anlamamakla eşdeğerdir.

Nedir bu ekonomik çıkarlar?

Bilindiği gibi dünyada ikinci büyük petrol rezervleri Irak'ta bulunmaktadır. (Suudi Arabistan birinci sırada).

1990 Körfez savaşı öncesinde bir dizi AB şirketleri Irak'taki gerici Saddam rejimine kimyasal ve nükleer silah üretmek amacıyla birçok makine, cihaz ve malzeme satmıştır. Saddam rejimine kimyasal ve nükleer malzeme ve makine satan ülkelerin başında Almanya, Hollanda ve Belçika emperyalistleri bulunuyordu.

1990 Körfez savaşından sonra bu kimyasal satışlar büyük oranda durmuştur. Ancak AB Irak ticareti 1996'dan sonra tekrar başlamıştır.

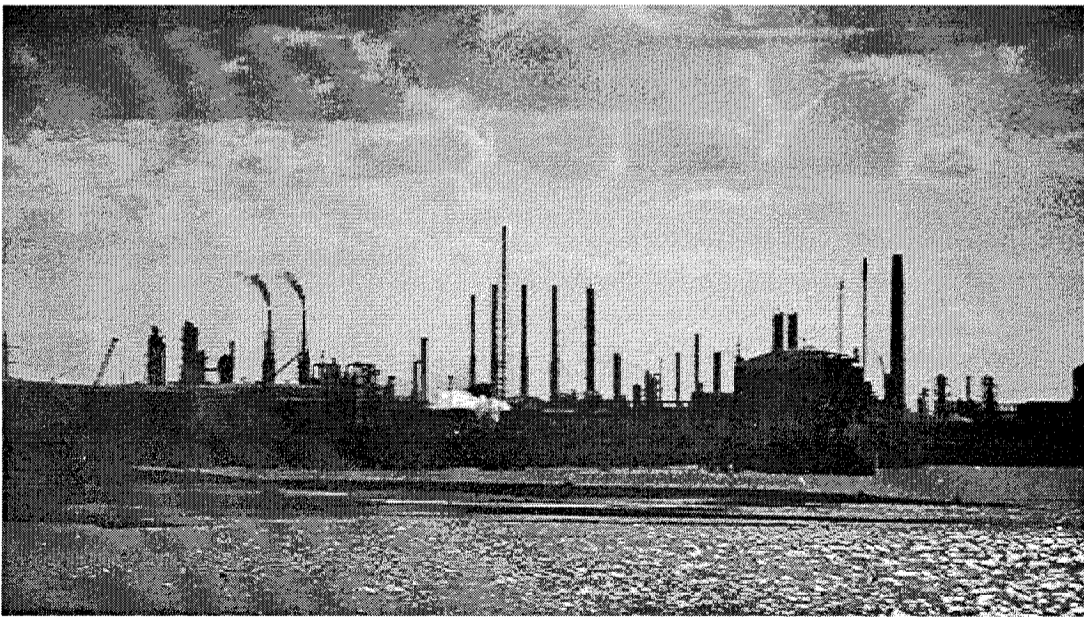
1996'dan bu yana Irak 38.6 milyar dolar petrol satışında bulunmuş ve bunun karşılığı olarak bir dizi makine ve erzak satın almıştır. 38 milyar dolar-dan 3.4 milyarı petrol endüstrisi için

almıştır. Bu miktar 1990'dan öncesine kıyasla yüzde 50 daha fazladır. Bu ticaret Irak'ın petrol ihracatının yüzde 25'ini temsil etmektedir.

Petrol ticareti aracılığı ile AB Irak'a makine, kimyasal malzeme ve ürünler ve tarım ürünleri satmaktadır. Sadce 2001 yılında AB Irak'a 2 milyar Euro'luk satış yapmıştır. Bu satışlar 1990 öncesi satışlara kıyasla yüzde 40'lık bir oranı temsil etmektedir ve Irak'ın toplam ticaretinin ortalama yüzde 20'sini oluşturmaktadır. 1990 öncesinde ise satışların büyük miktarını askeri teçhizat oluşturuyordu.

Yukarıda verdiğimiz veriler AB emperyalistlerinin gerici Irak rejimi ile ticaretini nasıl geliştirdiğini ve Irak'ın AB emperyalistleri için paha biçilmez bir petrol kaynağı olduğunu göstermektedir. Petrol kaynaklarını doğrudan veya dolaylı şekilde kontrol edenlerin ABD ve İngiliz emperyalistleri olduğu da bilinen bir gerçek... Bu durumda petrol kaynaklarını kontrol eden dünyanın efendisi durumunda olur. Endüstri, taşımacılık ve bir dizi üretim petrole dayanmaktadır. Petrol musluğunun kontrolü ile ülkelerin ekonomileri ya yıkım ya da gelişme gösterir.

Tekeller arası rekabet savaşında ABD emperyalistleri, ekonomik ve askeri

gerekli makine ve malzemeleri içerirken, 24.8 milyar dolarlık teçhizat ve malzeme Irak'a ulaşmıştır.

1997'de AB'nin Irak'la ticareti büyük oranda büyümüştür. Bu ticaret öyle bir büyümüştür ki sadece 2001 yılında AB Irak'tan 3.5 milyar Euro'luk petrol satın

gücü ve de İngiliz emperyalistleri ile ağırlığını koyarak dünyanın efendisi olduğunu tüm dünyaya dayattırmaya girişmiştir. Bu rekabet savaşında AB emperyalistlerinin ABD emperyalistleri ile çatışmayı göze alamadığından şimdilik diplomasi ile uzlaşma yolunu seçmektedir.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ VE ANLAŞMA SONRASI!

Söz konusu edilen anlaşmanın içeriği tamamıyla Kıbrıs'taki sağ kanat siyasiler-büyük burjuvalar- ve fakat esas olarak ABD, İngiltere, Avrupa Birliği (Almanya-Fransa) ve Türkiye ile Yunanistan tarafından belirlenecektir. Bu anlaşmanın ne "iyi yönlerinin" sevabı, nede kötü yönlerinin günahı bizim partimize ait değildir. Kıbrıs'lı vatandaşlara ait değildir. Barıştan ve demokrasiden yana olan Kıbrısın sol kesimine ait değildir. Kıbrıs sağına, Kıbrıs burjuvalarına, onların dünya emperyalist sisteminin parçası olmalarına, bu durumun kaçınılmaz sonucu olan siyasetlerine aittir.

Bizim partimiz tüm Kıbrıs solu gibi, barış ve demokrasi taraftarıdır. Bu meyanda Kıbrıs'ta savaş halinin son bulması, Kıbrıs'ta burjuvalar arası bir anlaşma taraftarıdır. Savaşa karşıdır. Demokratik hakların kısıtlanmasına karşıdır. Şiddet tehditlerine ve hele hele uygulanışına karşıdır.

Bizim Partimiz Kıbrıs'ta bir barış için tüm barışseverlerle el ele vermektense çekinmez. Bundan gurur duyar. Savaş taraftarlarına, burjuvalar arasında bile olsa anlaşma yerine savaş taraftarı olanlara karşı çıkmaktan çekinmez. Bundan gurur duyar. Bizim partimiz ülkeler ve milletler arasında savaş propagandasını, savaşı ve savaş için imkan sunmayı insanlık düşmanı suç addeder. Bizim partimiz savaşın amansız düşmanı, barışın tutarlı savunucusudur.

Bu meyanda barış taraftarlarıyla, anlaşma taraftarlarıyla el ele vereceğini, onlarla birlikte çalışacağını açıkça ilan eder. Onlarla savaş kışkırtıcılarına, ölüm tehdidi savuranlara karşı aynı cephede yer alacağını açıkça ilan eder. Aynı zamanda burjuvalar, emperyalistler arası bir anlaşmayı elde etmek için şu veya bu burjuvazinin, şu veya bu emperyalistin saflarında faaliyet yürütmeyi red eder. Bu anlaşmanın içeriği konusunda herhangi bir sorumluk -vede sevap?- almayı red eder. Anlaşmanın içeriğinin uygulanışında emekçi vatandaşların demokratik haklarını savunmayı ise kendisine görev bilir. Onların haklarını savunurken milliyet farkı gütmez. Böylesi fark güdülmesini emekçileri bölen, savaş taraftarlarına yardımcı olan ırkçı bir siyaset olarak ilan eder.

Annan planının 30 Mart 2003 tarihinde önerdiği referandumun gerçekleşmeyeceğini gören Kıbrıs Sosyalist Partisi, Tayip Ardoğun'un önerdiği gibi 16 Nisan'da bir anlaşma olursa, bu anlaşmanın içeriği ne olursa olsun, şu veya bu içerikli bir anlaşma hem kuzey hemde güneyde vatandaşın onayına sunulduğunda, referanduma sunulduğunda, eğer anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini elde etme imkanını göremezse, bu anlaşmanın burjuva ve emperyalist içeriğini teşhir etmekten bir an için bile geri durmadan, vatandaşları referandumda evet oyu vermeye, yani burjuvalar arası savaş yerine burjuvalar arası barışı elde etmeye davet edecektir.

Annan Planında önerilen referandum sonrası seçimlerle ilgili olarak ise buradan ve hemen Kıbrısın tümsoluna şu çağırıyor yapmaktadır: anlaşma olursa, anlaşmada öngörülen kurumlarda çoğunluğu elde etmek için el ele verelim. Seçimlere ortak bir platform çerçevesinde değilse bile ortak adaylarla katılalım. Böylece vatandaşların burjuvalar arası, emperyalistler arası bir anlaşmadan en az zararlı çıkmasını garanti altına alalım.

Yaşasın barış
Yaşasın demokrasi
Yaşasın sol güçlerin birliği
Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için!

BURJUVA-EMPERYALİST ANLAŞMA VE MUHTEMEL SONUÇLARI

Beşinci sayfadan Devam

Türkiye Kıbrıs'a da Türk ve Kürt göçmen gönderdi. İyi ama burjuvalar arası bir anlaşma, emperyalistler arası bir anlaşma olursa bu göçmenlerin Kıbrıs vatandaşlığının kabul görmeyeceği barizdi. Buna rağmen bu insanlar Kıbrıs'a göç ettirildi. Şimdi de anlaşma çerçevesinde vatandaşlıklarını kaybedecekler ve büyük ihtimalle, bazıları 29 yıldır üzerinde yaşadıkları yerleri yitirecekler.

Biz KSG olarak bu göçmenlerin de kayıplarının tazmin edilmesini talep ediyoruz. Bu emekçi insanları Türkiye'den Kıbrıs'a sürenler şimdi bir anlaşma yapıp onları yine değersiz hayvanlar gibi gerisin geri Türkiye'ye boş elle döndürmemelidirler. Bu emekçiler tamamıyla tazmin edilmelidirler. Paralar, topraklar daha önce değindiğimiz kaynaklardan, ama esas olarak Türkiye'den bulunmalıdır. Bu iş bu vatandaşların bir gece yarısı toparlanıp gerisin geri Türkiye'ye götürülmesi şeklinde olmamalı, bu vatandaşların hem tazminleri, hem de gittikleri yerler herkes tarafından bilinmeli ve gözlemlenmelidir.

Bu arada bizim sağcı çevreler anlaşmaya karşı, hele hele "bir karış toprak verilmez" nidalarıyla ortalığı inletmekte! Allah Allah! Denktaş önerisi ile Annan önerisi arasındaki fark %0.5 gardaşlar. Neyin kavgasını veriyorsunuz siz? Bize de anlatın lütfen. Anlıyalım da Talat yoldaş gibi biz de "herkesi tatmin eden bir çözüm" talebiyle sizinde tatmin edilmenizi savunalım! %0.5'in mi kavgasını veriyorsunuz siz? Söyleyin Annan'a verir size o %0.5'i hiç merak etmeyin. O zaman tamam mı? O zaman anlaşacak mısınız? Savaş yerine barışı, katliam yerine insanların hayatta kalmasını, savaş hali yerine demokrasiyi tercih edeceğimiz mi? Bir karış toprak vermeyiz lafları ardından Kıbrıs'ta bir anlaşma, Kıbrıs'ta barış, Kıbrıs'ta demokrasi isteyenlere saldırmaktan vaz geçecek misiniz. Yoksa tüm bunlar işin bahanesi mi?

Anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini kuramadığımız müddetçe önümüzdeki iki seçeneğin, burjuvalar, emperyalistler arasında Anlaşma ve Anlaşmama seçeneklerinin her ikisi de vatandaşların zararındadır. Ama bunlardan anlaşmama seçeneği çok daha zararlıdır. Anlaşma seçeneğini destekleyenlere karşı sağcılar tarafından ortaya atılan tehditler, hele hele ölüm tehditleri kabul edilemez şeylerdir. Bu tehditler MHP'lilerden, MAP'lilerden, UHH'lilerden ve de bazı Türkiye'li komutanlardan gelebilir. Ama bu tehditlerin gerçeğe dönüşmesinin sorumluları Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve Türkiye Silahlı Kuvvetleri Genel Kurmay Başkanı olacaktır. KKTC Cumhurbaşkanı ve Başbakanı olacaktır. Sorumluluklarının bilincinde olacaklarını ve Kıbrıs'ta barış ve demokrasi taraftarlarının karşı katliam tehditlerinin gerçeğe dönüşmesine müsaade etmeyeceklerini ümit ederiz!

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

İŞTE BİZİM GÜCÜMÜZ; DÜNYA PROLETERYASI (1)

Günümüzde dünyayı değiştirmeye yetenekli sosyal güç hangisidir? Klasik Marksizm'e göre kapitalizm kendi mezar kazıcılarını da beraberinde büyütüyordu; işçi sınıfı! Bugün bu görüş bir kaç cepheden saldırı altındadır. Sadece sosyal demokrat sağ değil, anti-kapitalist hareketin en bilinçli sözcüleri de işçi sınıfının yok olma iddiasını iddia etmektedirler. Onlara göre işçi sınıfı tükenmedi. Ama globalizasyon sayesinde, kapitalist ekonomideki 'imtiyazlı konumunu' yitirdi. İşçi sınıfı fabrika duvarlarının dışına taşındı. Böylelikle üretin, yeniden üreten üretken olamayan emek birbirine karıştı. (Sanki bu tanımlar proleteryanın dışındaki kimlikleri oluşturuyormuş gibi!) Üretim zamanı ile yeniden üretim zamanı, çalışma saati ile dinlenme saati ayırtedilemez hale geldi. Bu 'yeni' işçiler dünyanın her yerinde, gün 24 saat hem üretir, hem dinlenir oldu! Bu yeni sınıfa artık işçi sınıfı demek yerine 'multitude' (kalabalık, halk yığını, halk kalabalığı) demek daha doğru olur! Finans kapitalin küresel hakimiyeti sömürüyü fabrikalardan, sömürüye karşı mücadeleyi de sendika binalarından çıkardı! Sömürü yaşamın her alanına yayıldı. İşçi sınıfı, küresel kapitalizme karşı mücedelenin merkezi ve önderi olma özelliğini yitirdi! Küresel kapitalizmi devirecek güç artık toplumun tamamı içinde aramalıyız!

Daha da detaylandırabileceğimiz bu görüşler dikkatlice incelendiği zaman dağın bir fare doğruduğu görülecektir. Onca teori, tam bir laf kalabalığı ve kafa karşılığından başka bir şey oluşturmuyor.

Sanki kapitalizmin küreselleşmesi 20. yy'nin sonuna özgü bir olguymuş havası veriliyor.

Sanki finans kapitalin hakimiyeti geçmişte de yaşamın her alanında yokmuş gibi davranılıyor.

Son tahlilde öngörülen, küresel kapitalizme karşı toplumun bir bütün halinde mücadele etmesi gibi saçma bir teori. Yani kapitalizm, finans kapital, insan üstü, toplum dışı bir olgu. Sanki sermaye sahipleri insanlardan oluşmuyor! Küresel sermayeye karşı "halk yığınları", "kalabalıklar", hep birlikte mücadele etmeli! İşin özü sınıf uzlaşmacılığı. İşçiler, işçi aristokratları, her türden burjuva ve sermaye sahiplerinden oluşan 'çok kesimli' 'kalabalıklar' birlikte mücadele etmeli. Sermaye sınıfı küresel finans kapitaline karşı mücadele edecek! Tam bir kandırma! Gerçek bir laf salatası. Dünya durdukça finans kapitalin hakimiyetinin sürekliliğini sağlamayı amaçlayan bir açığözölük.

Bir de gerçeklere bakalım. Günümüz dünyasının sosyal manzarası nasıl?

Bugün dünya işçi sınıfı, tarihte daha önce hiç sahip olmadığı iki milyarlık bir ana kütle halinde, kendiliğinden bir sınıf olarak varlığını sürdürmektedir. (D. Filmer, 'Estimating the World at Work', Background Report for World Bank, World Development Report 1995, Washington DC, 1995).

Tilmer'e göre ev işi dışında istihdam edilmiş işgücü nüfusu yaklaşık 2 milyar 474 milyon insandan oluşmaktadır. Bunların 375 milyonu sanayide, 800 milyonu hizmet sektörlerinde ve 1 milyar 74 milyon tarımda istihdam edilmiştir. Bu sektörlerin herbirindeki işgücü, ücretli emeğin yanında hem kendi işinin sahibi olanları, hem de yanında başkalarını ücretli olarak çalıştıranları da içermektedir.

Bu sektörleri ayrı ayrı analiz ettiğimiz zaman karşımıza çıkan tablo şudur.

a) Tarımda istihdam edilmiş nüfusun çok büyük bir çoğunluğu kendi hesabına çalışan küçük köylülerdir. Tarımda ücretli emeğin oranı hala çok düşüktür. Gelişmiş ülkelerde tarım sektöründe istihdam edilenlerin sadece %8'i, gelişmemiş ülkelerde ise %3.6'sı ücretli emeği temsil etmektedir. Ancak Filmer'in bu rakamları mevsimlik işçi olarak çalışanları kapsamamaktadır. Mevsimlik işçilerin Çin ve Güney Asya ülkeleri gibi dünya köylü nüfusunun yarısını barındıran topraklarda, yüksek bir oran oluşturduğu dikkate alınmalıdır.

Sanayi ve hizmet sektörlerinde istihdam edilen nüfusun büyük çoğunluğu ücretlidir. Ücretli istihdam sanayide %58, hizmet sektöründe ise %65'tir. Her iki sektörde de kendi hesabına çalışan emekçiler de azımsanamayacak bir kitle oluşturuyor.

Filmer'e göre toplam istihdam edilen dünya nüfusu içinde 880 milyon insan ücretli çalışmakta, 1 milyar insan tarımda, kendi hesabına çalışmakta ve 480 milyon insan da sanayi ve hizmet sektörlerinde kendi hesaplarına çalışmaktadır.

Biz bunlar arasında sadece ücretle istihdam edilmiş 880 milyon kişiyi ele alalım. Bu nüfusun bir kısmı aslında sermaye sahiplerinden, bir kısmı da ürettiklerine göre çok daha fazla ücret alan üst düzey görevlilerden (işçi aristokratlarından) oluşmaktadır. Bunların tamamının ücretli istihdam edilmiş nüfusun %10'unu oluşturduğu tahmin edilmektedir. Bu durumda dünya işçi sınıfının nüfusu 700 milyon kişi olarak görünmektedir. Ancak bu, gerçeği tam olarak yansıtmıyor. Çünkü bu ücretli emek kölelerine bağlı, bakmak zorunda oldukları çalışmayan akrabaları (eşleri, çocukları) ve emekli olmuş yaşlılar 700 milyona dahil değildir. Bu kategorilerin de eklenmesi halinde işçi sınıfının dünya nüfusu 1.5-2 milyar civarında tahmin edilmektedir.

Üstelik bu durağan bir tablodur. Halbuki toplum dinamik bir olgudur.

Son 50 yılda dünyamızda iki büyük sosyal süreç yaşanmıştır. Birincisi köyden kente göçtür. Kentleşmedir. İkincisi ise kentleşmeye bağlı olarak kendi kendine yeterli kırsal ekonominin giderek yok olması ve insanların her geçen gün, geçimlerini sağlayabilmek için pazara daha bağımlı hale gelmeleridir.

Dünya Kent Nüfusu	Oranı (%)	1970	1995
Tüm dünyada		37	45
Gelişmekte olan ülkelerde		25	37
Az gelişmiş ülkelerde		13	23

(UNDIP, Human Development Report, 1998, table 21, p. 175)

Tahminlere göre 2015 yılına kadar gelişmekte olan ülkelerde kentleşme oranı %49'a çıkacaktır. Her 5 kişiden biri 750,000 nüfuslu kentlerde yaşayacaktır.

Kırsal olduğu sanılan bazı ülkelerde bile, kentli nüfus çoğunluktadır; Brezilya'da %78, Meksiko'da %73, Ekvator'da %59 ve Cezayir'de %56.

Çoğunluk olmadığı bölgelerde de kentli nüfus hatırı sayılır büyüklüktedir; Mısır'da %45, Çin'de %30, Pakistan'da %34 ve Hindistan'da %27.

Nato nihayet ordusunu kurdu

Prague'da toplanan Nato önderleri hızlı bir şekilde tepki gösterecek bir askeri ordu oluşturma kararı aldılar.

Bu türden askerileşmeye bahane olarak de terrorist akiviterleri göstermektedirler.

Açıklama yedi ülkenin Nato'ya alınması ardından geldi. Bu genişleme Nato tarihinde ki en büyük genişleme olacak. Katılacak olan ülkelerin -Bulgaristan, Romanya, Estonya, Latvanya, Litvanya, Slovakya ve Slovenya - 2004 senesinde tam üye olacakları açıklandı ve toplam üye sayısı da böylece 26'ya çıkmış oldu.

Nato Genel Sekreteri, George Robertson, üyeleri için daha güçlü bir oluşum olacaklarını açıkladı. "Düşmanlar korksun" da düşman kaldı mıydı?

ABD Cumhurbaşkanı George W. Bush da üyelere daha fazla askeri harcama yapmalarını gerekebileceğini belirtti. Tüm bunlar terörizme karşı alınan tedbirler. Eski Sosyalist ülkeler yok edilmesine rağmen vaad edilen barış bir türlü gelmemekte...

Police surrounded several hundred people on an anti-Nato march

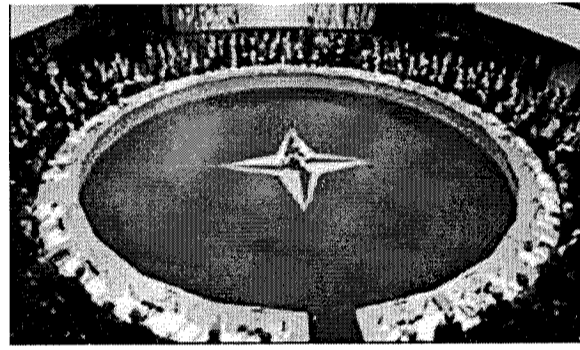
Bush'a göre birlikte 'savunmaya' tarih boyunca bu denli ihtiyaç olmamıştı

Nato en son bombalarla döşenmiş 20,000 uçak, kara ve deniz askerlerini geliştirerek ve böylece ABD'nin terror ile savaşına destek olacak.. Kısacası ABD elini bulamadan katillik yapmanın yolunu geliştirdi. Bu askeri güç 2006'da tamam olarak hazır olacak.

Liderler şu kararlara boyun eğmek zorunda kaldı:

" Askeri oluşumları daha pratik ve hızlı hale getirme

" Mazeme, Silah ve araçlarını

geliştirme ve ABD askerleri ile aralarındaki farkı kapatma (ABD'den silah satın alma).

" ABD ile birlikte füze saldırılarına karşı silah geliştirme projesine katılma.

Venezuela'da Askerler Göstericilere ateş açtı

Venezuela askeri, polisin asker tarafından ele geçirilmesini protesto eden göstericilere göz yaşartıcı bomba attı.

Caracas Üniversitesi caddesinde karşı karşıya gelen asker (Milli Muhafız) ve halk şiddetli çarpışmaya girdi. Askerler göz yaşartıcı bomba kullandılar. Devlet taraftarı faşistler de askere yardımla şişe ve

taş atarak göstericilere saldırdı.

Cumhurbaşkanı Hugo Chavez'in polisin asker tarafından kontrol altına alınması emri vermesinden bu yana yapılan bu son gösteride iki kişi öldürüldü.

Muhalefet bu tavırı askeri darbe olarak değerlendirirken muhabirler de hükümetin başta kalabilmek için zor kullandığını yazmaktadırlar.

Protestocular başkan Chavez'in seçime gitmesiorr.österide toplanan imzalar polisin bağımsızlığını talep etmektedir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Arkadaşımız Nazlı Şahin'in yazısını bu sayıda abisinin vefatından dolayı yayınlamıyoruz. KSG olarak kendisine başsağlığı diliyoruz

Parka

SİZİN SAFINIZ NERESİ?

Masada biz yokuz... Ne Kıbrıs Türk halkını dikkate alan var, ne de Kıbrıs Rum halkını.. Masada büyükbaşlar var, yani emperyalistler.. Halklar yok.. "Toplum liderleri" diye anılan şahısların, toplumlarını ne derecede temsil ettiklerini biraz düşünelim. Bunlar, hangi sınıfın yanında yer alıyorlar? Emekçi halkın mı, yoksa zenginler iktidarının mı? Mutlu azınlığı daha fazla tatmin etmek için mi uğraşıyorlar, yoksa halklarının kurtuluşunu mu istiyorlar? Kırk yıldır görüşme adı altında burjuvalar arası çıkar savaşlarına bir bakın.. Sonuç; onlar, tamamıyla burjuva-emperyalist şürekânın temsilcileridir. Zaten halkların temsilcileri olmaları da beklenemez, sınıfsal konuları buna izin vermez.

Kıbrıs Sorunu'nun yaratıcıları, emperyalist ülkelerdir. Başka türlü nasıl ayakta kalabilsin emperyalizm? Dünyanın dört bir yanına bulaşacak, oraya buraya çomak sokacak ki, kargaşalarla, çatışmalarla, savaşlarla, bölünmelerle beslensin, yaşayabilsin. Emperyalizmin başka bir umarı yoktur ki... Adada yüzyıllardır beraber yaşayan halkları etnik temelde birbirine kırdıran, sömürgeci politikalarını gerçekleştirebilmek için adayı ikiye bölünen, sorunu da basit bir Türk-Rum kavgası şeklinde gösteren ama bunun altında, kardeş halkları birbirine kırdırarak üslerini koruyan, yeni üsler elde eden, adanın ikiye bölünmesiyle, her iki tarafta da halkların kanını emen, sömüren, yine ve yine emperyalizmdir, burjuva-sistemdir.

Adada böyle bir sorunun varlığı, hatta dünyada böyle sorunların varlığı, bu efendilerin işine gelir. Sorunu bunlar yaratır ve ÇÖZEMEZLER! Şu günlerde yaşadığımız gibi, zaman zaman ilimli havalar olabilir, görüşmeler gerçekleşebilir, planlar sunulabilir, hatta "anlaşma" bile olabilir. Ancak burjuvalar arası bir anlaşmadan halklar yararına bir sonuç beklemek de safliktir. Sorun burada güç sorunudur. Ya ABD-TC "koalisyonu" görüşlerini, taleplerini AB-Yunanistan "koalisyonuna" empoze edecek, masaya yumruğunu vuracak ya da aynı şeyleri AB-Yunanistan ikilisi yapacak. Artık hangisi daha uzağa işerse... Bunu da göreceğiz.. Dedik ya, güç sorunu...

Biz, bilimsel açıdan bakarak, emperyalistlerin bu sorunu çözemeyeceklerini söylediğimizde, emperyalistlere bel bağlamış, onları kızdırmaktan kaçınan, emperyalizmin barış, özgürlük vs. getireceğini sanan "yoldaşlarımız", hemen basiveriyorlar narayı; Siz barış istemiyorsunuz!...

Marksist eğitimi yeterince alamamış, kavrayamamış ya da işine gelmediği için doğruları söylemeyen geri siyasi bilinçteki sayın "yoldaşlarımız" !!! Biz, haksız savaşlara, halkların kodamanlar tarafından birbirine kırdırılmasına en az(?) sizin kadar karşıyız, emin olun...

En berbat bir barış, rezil bir burjuva-emperyalist plan bile, savaştan daha iyidir, halkların dövüştürülmesinden daha iyidir. Burjuvazi, köşlerinde, saraylarında otururken, emekçi halkların birbirine kırdırılmasına kesinlikle göz yummayız! Tamam... Bu baylar anlaşsınlar.. Yeter ki savaşmasınlar...

Biz, burjuva-emperyalist bir plana dahi, tamam deriz. Savaştan iyidir. Ancak, siz, halkın yanında olduğunuzu, emekten yana olduğunuzu, hatta sosyalist dahi olduğunuzu söyleyen yapılar olarak emperyalistlere bel bağlar, onların şakşakçılığını yapar, onlara akıl verir, burjuvazinin kuyrukçuluğunu yaparsanız, bu anlayışınız tarih önünde mahkum edilir, halklara verdiğiniz zararın sorumluluğu bir gün yakanıza yapışır!!

Bu Memleketi Bizim Yapmak için çabalayıp duran, egemenlerin karşısına halk olarak bağımsız bir güç şeklinde çıkmak ve halk yararına bir çözüm planı üretmek için devamlı çağrılarda bulunan, işçilerin, yurtseverlerin, devrimcilerin ele ele vermesiyle anti-emperyalist bir ülke yaratmak için uğraşan, bunu da Anti Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) ile formüle eden siyasete, gerçek sosyalist siyasete, halkların kurtuluşuna yanaşmayıp, umudu emperyalistlerin yapacağı bir anlaşmada, AB gibi emperyalist oluşumlara dahil olmakta ararsanız, halkı AB morfiniyle uyuşturursanız, devrimciler size sorar; "BAYLAR, SİZİN SAFINIZ NERESİ?"

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI

Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

B. PROLETER DEVRİMİ SIRASINDA ASKERİ SORUN

50. Kısmi demokratik taleplerin dayandığı temel sloganlar şunlardır: Burjuvaziye silahsızlandırmak; proletaryayı silahlandırmak.

Proletaryanın silahlanması, devrimin çeşitli aşamalarında çeşitli biçimler alır. İktidarı ele geçirmeden önceki ve ele geçirdikten sonraki ilk dönemde proletarya milisi -emekçiler milisi, Kızıl Muhafız ve Kızıl Gerilla Birlikleri biçimindedir. Kızılordu Sovyet Hükümeti'nin askeri örgütlenme biçimidir. Yani, proletarya diktatörlüğünün ordusudur.

Emperyalist bir ülkede proletarya milisi talebi (emekçilerden oluşan bir milis, işçilerin ve köylülerin milisi), proletaryanın silahlanması talebinin başka bir biçimde formülasyonudur ve ancak proleter devrimin askeri politikasının zorunlu dönüşümü aşamasında, Kızılordu'nun örgütlenmesi döneminden önce ileri sürülebilir. Devrimci durumun henüz var olmadığı yerlerde bu slogan sadece propaganda açısından öneme sahip olabilir. Ancak, faşizme karşı mücadelede acil bir pratik slogan haline gelebilir.

Her şart altında, proletarya milisleri veya emekçiler milisi talebi, burjuva hükümetine yapılan bir talep olarak değil, sadece proletaryaya doğrudan bir çok biçimde ileri sürülebilir. Ancak istisnai durumlarda, bu talep hükümete veya parlamentoya yapılmalıdır (örneğin, sosyal-demokratların hükümette olduğu yerlerde, parlamentoda veya kitleler arasında sosyal demokratların çoğunlukla olduğu yerlerde). Böyle durumlarda, bu talep, sadece sosyal-demokrat partinin teşhiri için bir vasıta olarak ileri sürülmelidir.

Kızıl Muhafızlar, ayaklanmanın bir organıdır. Kızıl Muhafızların inşası için ajitasyon yapmak ve ani bir devrimci durum ortaya çıktığında örgütlenmek komünistlerin görevidir.

51. Emperyalist ülkelerde, burjuva devleti altında ve "barış" devleti içinde proletarya milisi veya Kızıl Muhafızların varlığının kesinlikle imkansız olduğu hiç bir şart altında unutulmamalıdır.

Proletarya milisi, proletarya diktatörlüğünün kurulması için mücadele eden proletaryanın silahlı örgütüdür. Sömürücülerin ezilmesini hedef alan proletarya diktatörlüğünün bir organıdır. Proletarya milisi sloganımız, özellikle seçilmiş, cahil veya yoz proleter unsurları içine alan sarı "işçilerin savunma kitaları"ni kurmayı hedef alan reformist planlardan bu noktada ayrılır. Bu tip "emek savunma kitaları Mayıs 1923'de Ruhr'daki mücadelesinde proletaryayı bozguna uğratmak ve önlemek, 1927'de Viyana ayaklanmasını alt etmek amacıyla kullanıldı. Sosyal-demokratların bu alçak manevralarıyla şiddetle mücadele etmek komünistlerin görevidir.

52. İktidarın ele geçirilmesinden önce kurulacak olan ve kızılordunun çekirdeğini temsil eden işçi milisi, proletarya milisi ve kızıl muhafızlar sloganı ile, proletarya diktatörlüğü kurulduktan ve sağlaştıktan sonra devlet ve sınıfların ölmekte olduğu dönemde ortaya çıkması gereken milis biçimleri arasında bir ayırım yapılmalıdır. Emperyalizme karşı kendini korumak için proletarya güçlü, disiplinli, iyi silahlanmış ve etkili bir Kızıl Orduya sahip olmalıdır. Günümüz şartlarında bu fonksiyonu, ancak silahlı emekçi kitlelerin kitalarını temsil eden daimi bir ordu yerine getirebilir. Kapitalist kuşatma şartlarında, derhal ve tamamen milis sistemine dönmeyi proletarya diktatörlüğünden talep etmek, küçük-burjuva ve karşı-devrimci aptallıktır. Askeri güçte herhangi bir zayıflama olmaksızın, saf biçimiyle milis ilkelerinin tam olarak uygulanması, ancak üretici güçlerin tamamen geliştiği, sosyalizmin tam olarak inşa edildiği ve kitlelerin komünist ruhuyla tamamen eğitildiği zaman mümkün olacaktır. Ancak bir dizi büyük kapitalist ülkede proleter devrimi muzaffer olduğunda (Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi VIII. Plenum'unun belirttiği gibi) proleter hükümet, daimi kızıl ordunun yerine sınıf milisini geçirme durumuna gelecektir.

C. PROLETARYANIN SÖMÜRGE VE YARI-SÖMÜRGE ÜLKELERDEKİ ORDULARA KARŞI TAVRI

53. Ezilen ulusların emperyalizme karşı milli devrimler ve savaşları çağının başlamasıyla bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde askeri mesele tayin edici öneme sahip oldu. Bu durum, emperyalizmle savaş halinde olan ülkelerde (Çin, Fas, Suriye, Nikaragua) olduğu kadar henüz açık savaşa girmemiş ülkelerde de (Hindistan, Mısır, Meksika, Filipinler, Kore) bir gerçektir. Açıklaması, emperyalizme karşı milli savaşlarla ilgili askeri meselede, emperyalist ülkelerde olduğundan farklı formüle edilmelidir.

54. Günümüzde bu ülkelerde tamamen farklı iki tip ordunun bulunduğu unutulmamalıdır. Bir tarafta milli orduları var (her zaman devrimci ordu değildir), diğer tarafta emperyalist ordular (metropol ülkeden gönderilen kuvvetlere veya diğer sömürge ülkelerin yerlilerinden oluşan ordular, ya da o sömürge ülke halkından toparlanmış ordular). Çin'de iki tip ordu da mevcuttur ve milli orduların pratikte nasıl emperyalist ordulara dönüştüğünün örneğini de vermektedir. Çan Kay-şek'in darbesinden sonra Güney milli ordusu pratikte emperyalist hedeflere hizmet eden bir orduya dönüşmüştür. Bu iki tip orduya karşı proletaryanın ve devrimci emekçi kitlelerin tavrının farklı olması gerektiği açıktır. Milli ordularla ilgili olarak, Marks ve Engels'in 1848-1870'deki askeri programı; yani, bu orduların devrimci ordular haline

dönüştürme amacıyla demokratikleştirilmesi, belirli değişiklikleriyle uygulanmalıdır. Emperyalist ordularla ilgili olarak, ancak yenilgi programı, yani içten parçalama programı uygulayabiliriz. Özel subay birimlerinin veya burjuva sınıfının askeri örgütlerinin bulunduğu durumlarda, onları tecrit ve tasfiye etmek için çalışmalı, yani, emperyalist ülkelerde uygulanması gereken program burada da uygulanmalıdır.

Taktiksel açıdan yukarıda bahsedilen iki tip orduya ilave olarak sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde üçüncü bir tip ordu mevcuttur. Yani, emperyalist tarafından kumanda edilen ve içinde milli hareketle emperyalistler arasında bir mücadelenin geliştiği bir ordu (Hindistan, Mısır, Hind-Çini, Cezayir, Tunus, vb.).

Böyle durumlarda somut şartlara uygun olarak her iki programın unsurları birleştirilmelidir. Yani, emperyalistlerin kumandası altındaki ordulara ve bu orduların bazı birliklerine yenilgi programı uygulanmalı ve aynı zamanda silahlanmış millet (milis) ve bir milli ordu sloganları ileri sürülmelidir.

Somut şartları müsait olduğunda, emperyalistlerin ve uşaklarının yanlış kullanmalarını önleyecek bir biçimde milli ordu sloganı ileri sürülmelidir (ordunun emperyalistlerden tam bağımsızlığı, ordunun en geniş demokrasi temelinde örgütlenmesi, subayların seçimi, vb.).

Emperyalist ordular sömürgelerden çekilsin; emperyalist kadrolar ve subaylar yerli ordudan çekilsin, sloganları hem sömürgelerde, hem de metropol ülkelerde ileri sürülmelidir.

55. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde askeri sisteme karşı alınacak tavır tayin etmek için, dün devriminin belirli bir aşamasında belirli bir ülke "o tarihte oynadığı siyasi rol dikkate alınmalıdır. Yani, o ülke Sovyetler Birliği'nin ve Çin devriminin " müttefiki veya hasmı olduğuna bakılmalıdır. Bir bütün olarak proletarya ve ezilen ulusların devrim kitleleri, bütün emekçilerin silah kullanmayı öğrenebilecekleri, emperyalizme karşı ülkenin savunmasını güçlendirecek, orduda işçilerin ve köylülerin etkinliğini sağlayacak ve demokratik devrimde proletaryanın hegemonyası için mücadeleyi kolaylaştıracak olan demokratik silahlanma sistemi talebinde bulunmalıdır.

Emperyalist devletlerdeki durumun tersine, genel askerlik hizmeti, gençliğin askeri eğitimi, demokratik milis, milli ordu vb sloganları, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde devrimci askeri program içine alınmalıdır. Bununla beraber, bugünkü tarihi dönemde milli devrimci hareketin taktikleri dünya proleter devrimi menfaatlerine tabi olmalıdır. Kendisinin ezen bir ülke olduğu ve proletaryaya veya milli devrimlere

karşı bir savaşta emperyalistlerin kölesi olarak hareket eden ezilen ülkelerde, devrimciler böyle bir program ileri süremezler. Bu tip ülkelerde, komünistler, diğer devrimci ülkelerin savunması için yürüttükleri devrimci savaş lehine propaganda ile devrimci askeri program lehine propagandayı o savaş ve ordu ile ilgili yenilgi programını başarıyla birleştirmelidirler. Böyle bir durum günümüzde Çin'de Guomindang generallerinin yönetimi altındaki eyaletlerde ele alınmalıdır.

56. Ezilen ülkeler için askeri programın tespit edilmesinde bu ülkelerin ekonomik ve politik gelişme aşaması dikkate alınmalıdır.

(1) Demokratik devrimin henüz tamamlanmadığı ülkelerde, özellikle burjuvazi ile proletarya arasında sınıf farklılaşmasının henüz çok güçlü olarak kendini göstermediği ülkelerde (Suriye, Fas ve Mısır) silahlı ulus (ulusal milis) sloganı kabul edilmelidir. Bu sloganı feodalizme ve feodal-burjuva subaylara karşı yönelmiş demokratik taleplerle birleştirilmelidir. Latin Amerika ülkelerindeki gibi sınıf farklılaşmasının güçlü olarak kendini gösterdiği fakat burjuva devrimin henüz tamamlanmadığı ülkelerde bu slogan işçi ve köylü milisinin sınıf karakterini göstermelidir.

(2) Demokratik devrim aşaması içinde olan ülkelerde milis için ileri sürülen slogan yetersiz kalacaktır ve bu nedenle şu sloganla genişletilmelidir: Devrimci bir ordu örgütleyin. Şüphesiz bu durum özellikle ayaklanma hazırlığında, aynı zamanda milis sloganının öne sürülmesini önlemez. Proletaryanın silahlanmasının silahlı ulus talebi ile çelişmediğine dikkat edilmelidir. Gerçekten, silahlı proletarya silahlı ulusun temel bir parçasıdır. Silahlı ulusun genel örgütlerine katılırken özel proleter silahlı birimlerin, bu birim tarafından seçilen subaylarca kumanda edilen birimlerin kurulması mutlaka gereklidir.

(3) Demokratik devrim aşamasından proleter devrimine geçen ülkelerde, emperyalist ülkelerdeki komünistlerin askeri programı bazı somut değişikliklerle kabul edilmelidir.

Proleter milisi sloganı (emekçiler milisi, işçi ve köylü milisi) demokratik milis talebi içinde yer alır. Sömürgelerde devrim süreci içinde iktidarın silahlı ele geçirilmesi meselesi ortaya çıktığı zaman kızıl ordu örgütlenme meselesi aynı zamanda sovyetlerin örgütlenmesini doğuracaktır. Ordu örgütlenmesinin eski, devrimci, demokratik biçimleri, proletarya devriminin emrettiği sınıf biçimleriyle yer değiştirmelidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) Kuruldu...

22 Kasım 2002 tarihinde, kurucular kurulu temsilcileri, KKTC içişleri bakanlığına, gerekli evraklarla birlikte başvuru işlemini yaparak Kıbrıs Sosyalist Partisi'ni kurmuşlardır.

26 Kasım tarihinde de KTÖS lokalinde bir basın toplantısı düzenleyen geçici Merkez Yönetim (MK) Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'nin kurulduğunu ve amacını açıkladılar. MK görev dağılımı listesinin ve basın bildirisinin tam metni aşağıdadır.

BASIN BİLDİRİSİ

İşçi sınıfımız ve halkımız, dünya işçi sınıfı ve halkları yeni bir partiye, kendine ait bir partiye, Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne kavuştu. Kıbrıs Sosyalist Partisi emeğin, barışın, ortak ülke yaratmanın müjdecisidir. KSP, ülkemizde emekçilerin, emperyalizme karşı olan güçlerin ve barış yanlılarının partisidir. Geleceğimizin kendi ellerimizle kurulacağına inanır. Halkın öz gücünün, örgütlü gücünün tek kurtuluş ve barışa giden yol olduğunu vurgular. KSP dışındaki diğer sol adına hareket ettiğini söyleyen örgütlerin

rejimle barışık yaşama arzuları, ülkemiz üzerinde hakimiyet kavgası veren güçlerle kol kola hareket etmeleri sonucu aramızdaki fark ortaya çıkar.

KSP, garantörlük sisteminin Kıbrıs Halkına kan, gözyaşı ve göç getirdiğini, bu nedenle garantörlük sisteminin reddini savunur. Ülkede varolan başta İngiliz Üsleri ve tüm yabancı güçlerin adamızı terketmesi gerektiğini ilan eder.

Barış ve demokratik bir ortak ülke yaratma noktasında "evimize sahip çıkma ve evimizin efendisi "olmamız gerekliliğini savunur. Bu hedef için tüm demokrasi güçlerinin ittifakının inşasına inanır.

Egemen güçler, emperyalist güçlerin çözüm planlarının adamıza kalıcı barış getirmesinin imkansızlığı ortada iken, adamızda hala "milli temelde ayrılık ve buna bağlı olarak çatışma tohumlarını canlı tutma çabasındadırlar.

Varolan planda en önemli sorunlardan birisi olarak ortaya konan göçmenlik, toprak ve mülkiyet konularında planın hazırlayıcıları olan emperyalistler (başta İngiliz emperyalistleri) geçmiş tarihsel sorumlulukları gereği özveri

göstermek zorundadırlar. Nitekim İngiliz emperyalistlerinin elinde bulunan 2 üssün ve buna bağlı olan toprakların derhal Kıbrıs Halkı'nın tazmini için onlara verilmesi gerekir. Planın hazırlayıcıları, tarihsel sorumlulukları olan bu yıkımdan dolayı yeniden göçmen ve mağdur olacak kişilere tazminat vermelidir. Çözüm olarak ortaya konan plan, emperyalistlerin bugüne dek sebep oldukları yıkım ve halka uğrattıkları mağduriyetin bedelini, faturasını yine halka ödetmeyi öngörmektedir. KSP bunu reddeder ve Kıbrıs'taki savaşlardan, yıkımdan, mağduriyetlerden bizzat sorumlu olan emperyalist güçlere ve yerli işbirlikçilere bunun bedelini ödetmek için halk ile birlikte bunun mücadelesini verecektir.

Yurtdışından gerek kuzeye, gerekse güneye getirilen ve göçmen statüsü ile yıllardır rejimin sömürüsüne tabi tutulan yoksul yığınlara düşmanca değil insanca ve tazmin yolu ile yaklaşılmalıdır.

Kuzey Kıbrıs'ta rejimin yıllardır kullandığı Türkiye kökenli göçmenlerle, Kıbrıs'lular arasındaki soğukluğu derinleştirmek ve bu kitleyi iki kampa bölüp çatıştırmak için rejim kolları sıvamıştır. Bunun göstergeleri her geçen gün artmaktadır. Bu nedenle partimiz ve tüm demokrasi güçleri, gerici faşizan güç odaklarının kışkırtmalarını boşa çıkaracaktır. Yoksul halk yığınları arasındaki dayanışmayı bölmek ve onları birbirine kırdırmak için yeni tezgahlarla karşı karşıyayız. Devlet destekli faşist güç odakları gerek bu gün gerekse 12 Aralık sonrasında bu "çelişkiyi" çatışmaya dönüştürme gayretindedir. Tüm halk güçleri uyanık ve dayanışma içinde olmalıdırlar.

On yıllardır masada görüşen, görüştürülen Rum ve Türk liderlikleri

masada kabul ettikleri birçok hususu (ki toprak bunun en önemlisidir) halktan gizlemekle büyük bir suç işlemişlerdir. Artık hiç bir adım, hiç bir öneri halktan gizlenmemelidir. Partimiz, gerek masadaki planı, gerekse bundan sonra yaşanacak adımları hep Kıbrıs Halkı'nın çıkarları noktasında ele alacaktır. Emperyalizmin ada üzerindeki hakimiyetini geriletecek her öneriye, her savaşıma destek verecektir. Gelecek, emek ve barış mücadelesi veren, emperyalizmden bağlarını koparan halkların olacaktır. Gelecek KSP'nin anti-emperyalist bileşik cephe hükümeti hedefiyle kurulacaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu

MERKEZ KOMİTESİ GÖREV DAĞILIMI

Mehmet Süleymanoğlu :
Genel Sekreter

Hasan Ballı :
Örgütlenme ve Sosyal İşler
Sekreteri

Kamil İncirilli :
Gençlik Sekreteri

Kazım Öngen :
Siyasi Büro Sekreteri

Aysel Yavaşoğulları :
Dış İlişkiler Sekreteri

KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu ile Söyleşi

Röportaj: Canan Onurer

KSG: Neden yeni bir parti?

M.Süleymanoğlu: Bu soruya verilecek cevap birçok unsuru kapsamaktadır.

Birincisi; Ülkemizde varolan tüm partiler "Kıbrıs Sorunu" denen sorunu ele alırken "milli temelde" ele almaktadırlar. Yani kendilerini ait gördükleri milli kimlik ve bunun arkasındaki güçlerin çıkarlarını hedeflemektedirler. Oysa partimiz sorunu ele alırken ve çözüm üretirken tüm Kıbrıs halkının ortak çıkarını gözetmektedir. Bu bağlamda da Parti'miz, emperyalist, yayılmacı güçlerle ada halkının çıkarlarının temelde uyuşmadığını, çeliştiğini vurgulamaktadır.

Sorunun ikinci bölümü ise; Partimiz dönemin ve ülkenin ihtiyaçları ile, partimize omuz veren güçlerin buluşması ile mümkün olacaktı. İşte o günün geldiğine inandık.

KSG: Diğer partilerden farkınız ne,

açıklarmısınız?

M.Süleymanoğlu: Farkımızın özünü aslında birinci soruda ortaya koymaya çalıştım. KSP, emeğin egemenliğinden yana, bağımsızlıktan yana, realist ve gücünü emperyalistlerden değil, halktan alan bir partidir. Biz doğruyu koydukça, yanlış sırtırmaya devam edecek zaten. Etrafa bakıldığı zaman bu fark sırtırmıyor mu!!

KSG: Son günlerde gündemde olan BM planı hakkında KSP'nin görüşünü alabilir miyiz?

M.Süleymanoğlu: BM'nin "Kıbrıs Sorunu" konusunda bu güne kadar onlarca önerisi, açılımı ortaya konmuştu. Bu plan da onların bir devamıdır. Emperyalistler fiili işgallerini geri çekmek zorunda oldukları coğrafyalarda hep bu yöntemleri devreye koyarlar. Hatırlanacağı üzere daha 1958'lerde İngiliz adadan çekilmeyi kafasına koyduğu zaman önce bizleri çatıştırdı. Karışık olan köylerden, önce köy

köy ayırdı.

Sonra

1963'lerde

bölge bölge

ayırıyordu.

1974'de iki

toplumu, iki

bölgeye ayırdı.

Şimdi ise buna

"hukuki"

gömlek

giydiriyorlar.

Ama bu gömlek öyle bir gömlek olacak ki, her an

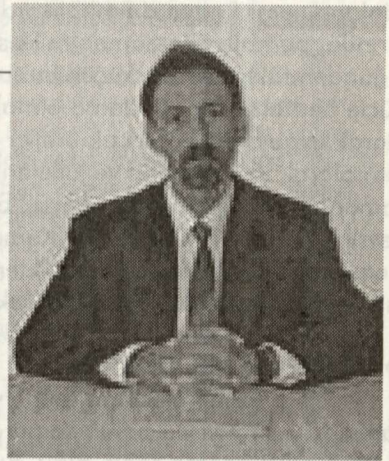
ihtiyaç duyulduğunda iki milli topluluğu boğaz

boğaza getirsin. Aksi halde İngiliz üsleri ve

emperyalist güçler adamızda nasıl rahat edecekler?

İşte Annan planının özü uzun yıllar önce aşamalı

olarak uygulanan planın ana çerçevesidir.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk